

GMINA OSIEK MAŁY
ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I
KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY OSIEK MAŁY
UCHWALONA UCHWAŁĄ NR 51/07 RADY GMINY OSIEK MAŁY,
Z DNIA 7 WRZEŚNIA 2007 ROKU

SPIS TREŚCI :

WPROWADZENIE

1. Potrzeba opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy	- 4
2. Podstawa opracowania zmiany studium	- 5
3. Materiały wyjściowe	- 5
I. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU	
1. Ogólna charakterystyka gminy	- 6
2. Stan środowiska przyrodniczego	- 7
2.1 Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	
2.1.1 Typy krajobrazu	
2.1.2 Budowa geologiczna	
2.1.3 Surowce mineralne	
2.1.4 Wody powierzchniowe	
2.1.5 Wody podziemne	
2.1.6 Gleby	
2.1.7 Szata roślinna	
2.1.8 Fauna	
2.1.9 Klimat	
2.2 Ocena stanu i funkcjonowania środowiska	
2.3 Struktura przyrodniczo-funkcjonalna terenu	
3. Stan środowiska kulturowego	- 15
4. Sfera społeczno – gospodarcza	- 17
5. Rolnictwo i leśnictwo	- 19
6. Komunikacja	- 21
7. Infrastruktura techniczna	- 22
7.1. Sieć wodociągowa i kanalizacja	
7.2. Gospodarka odpadami komunalnymi	
7.3. Elektroenergetyka	
7.4. Energetyka gazowa	
8. Wnioski wynikające z oceny dotychczasowego zagospodarowania terenu	- 23
II. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	
A. Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego	- 26

B. Ustalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Osiek Mały	- 28
1. Wiodące funkcje	- 29
2. Prognoza demograficzna i sieć osadnicza	- 29
3. Prognoza warunków i jakości życia ludności	- 30
4. Ochrona środowiska przyrodniczego	- 30
5. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego	- 33
6. Kierunki i zasady kształtowania rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	- 35
7. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	- 36
8. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym	- 39
9. Obszary, dla których sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe	- 39
10. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi	- 39
11. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, wytyczne określania tych wymagań w planach miejscowych	- 40
12. Inne obszary problemowe	- 47
III. SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM	
13. Synteza ustaleń zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Osiek Mały	- 49

WPROWADZENIE

Obowiązująca od 2003 r. ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala, że *studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego* zwane dalej „studium” jest opracowaniem z zakresu planowania określającym politykę przestrzenną gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z w/w ustawą uwzględnia się oraz określa w studium m.in.:

- uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

Czynności formalne związane z opracowaniem studium obejmują :

- podjęcie przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia studium
- zawiadomienie zainteresowanych o przystąpieniu do opracowania studium
- rozpatrzenie wniosków zgłoszonych do projektu studium przez wójta gminy
- opracowanie projektu studium /rysunek + tekst/
- zaopiniowanie projektu studium przez gminną komisję urbanistyczno-architektoniczną
- zaopiniowanie i uzgodnienie projektu studium przez zainteresowane jednostki
- wyłożenie projektu studium do publicznego wglądu
- dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie studium rozwiązaniami
- uchwalenie studium przez radę gminy

Podobne czynności formalne obowiązują przy opracowaniu zmiany studium.

Studium po uchwaleniu nie stanie się aktem prawa miejscowego i nie może stanowić podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

I. Potrzeba opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy

Studium uchwalone przez Radę Gminy Osiek Mały w 2000 r. opracowane zostało zgodnie z wymogami ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 r., które ustalały m.in.: że ustalenia planu miejscowego miały być **spójne** z zapisem studium.

Nowa ustawa, z 2003 r., o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podniosła rangę studium poprzez ustalenie, że zapis w studium **jest wiążący** dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Ewentualna sprzeczność planu z jakimkolwiek ustaleniem studium powoduje nieważność planu, a brak studium uniemożliwia uchwalanie nowych planów miejscowych.

Ustawa z 2003 r. nie obliguje już do sporządzania planu miejscowego dla całej gminy, wręcz ogranicza taką możliwość, z uwagi na ustalenie skali 1:500 lub 1: 1000, w jakiej należy opracować nowe plany.

Potrzebę opracowania zmiany studium warunkują:

- aktualne przepisy prawne, w tym ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego
- wnioski zgłoszone do opracowania zmiany studium

2. Podstawa opracowania zmiany studium

- Uchwała Nr 171/05 Rady Gminy Osiek Mały, z dnia 25.05.2005 r., w sprawie przystąpienia do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym / Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 /,
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury , z dn. 28. 04. 2004 r. , w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy / Dz. U. z 2004 r., Nr 118, poz. 1233 /.

3. Materiały wyjściowe

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Osiek Mały, Uchwała Nr 104/2000 Rady Gminy Osiek Mały, z dnia 25.05.2000 r.,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, Uchwała Nr XLII/628/2001 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego, z dnia 26. XI. 2001 r.,
- Program gospodarki wodno – ściekowej „Kolski Region Komunalny” wykonany przez EKO EFEKT, Sp. z o.o., W-wa, 2002 r.,
- Opracowanie ekofizjograficzne – gmina Osiek Mały, wykonane przez Pracownię Projektową EKO-BUD, Konin, 2004 r.,
- Wnioski konserwatorskie opracowane przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu, Delegatura w Koninie, z siedzibą w Posadzie, w 2006 r.,
- Wnioski zgłoszone do zmiany studium
- Koncepcja ochrony krajobrazu w woj. konińskim, IKŚ, Warszawa, 1985r.
- Wdrażanie Europejskiej Sieci Ekologicznej „Natura 2000” na terenie Polski, Ministerstwo Środowiska , Departament Ochrony Przyrody, W – wa, 2004r. / Obszar Doliny Środkowej Warty /,

- Plan gospodarki odpadami „Kolski Region Komunalny” wykonany przez EKO EFEKT, Sp. z o.o., W-wa, 2004 r.,
- Program ochrony środowiska dla gminy Osiek Mały, wykonany przez EKO EFEKT, Sp. z o.o., W-wa, 2004 r.,

L UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU.

L Ogólna charakterystyka gminy.

Powierzchnia gminy -	87,19 km ² ,
Liczba ludności -	5841 os. /2004 r./
Liczba sołectw -	23

Gmina sąsiaduje z miastem Koło i gminami: Koło, Babiak oraz Sompolno i Kramsk, /powiat koniński/

Odległość z Osieka Małego, siedziby samorządu gminy do Poznania wynosi około 135 km, a do Konina około 30 km.

Gmina położona jest w powiecie kolskim. Specyfiką jej położenia jest graniczenie z miastem Koło, które jest siedzibą władz samorządu miejskiego i powiatu. Na terenie miasta usytuowane są instytucje świadczące usługi ponadpodstawowe na rzecz gminy. Miasto i gmina są ze sobą powiązane gospodarczo poprzez rynek pracy i osadnictwo.

Krajobraz gminy wykazuje niezbyt duże zróżnicowanie. W południowej części gminy dwie terasy wraz z ostańcami, pagórkami wydmyowymi, torfami i łąkami wyznaczają granicę Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Na północ i wschód od Pradoliny rozciąga się rozległy obszar wysoczyzny moreny płaskiej Wału Kolskiego i Równiny Drzewcowskiej z dwoma kompleksami lasów o pow. około 1400 ha. W północno-zachodniej części gminy w rejonie wsi Łuczywno i Smólniki Osieckie występuje wysoczyzna pagórkowata z zagłębieniami bezodpływowymi, obszar bardziej zróżnicowany, tzw. Pagórki Łuczywno-Modrzerowskie.

Deniwelacje terenu sięgają 69m /od 88 m n.p.m. w dolinie Warty w okolicy Budek Starych do 157m n.p.m. w rejonie Szczerkowa/.

Lasy zajmują 1763 ha, tj. 20% ogólnej powierzchni, tworząc dwa kompleksy w centralnej i północno-zachodniej części gminy.

Sieć osadniczą tworzą 23 sołectwa, z których największymi są: Osiek Wielki /873 os./, Dęby Szlacheckie /766os./, Osiek Mały /588os./.

Gmina zachowuje charakter rolniczy, a osadnictwo tworzy ciągi zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej wzdłuż istniejących dróg powiatowych i gminnych oraz zabudowa rozproszona.

Zabudowa jednorodzinna w formie osiedli mieszkaniowych zlokalizowana jest w Osieku Wielkim, Osieku Małym, Dębach Szlacheckich i Młynku.

Wszystkie miejscowości wyposażone są w sieć wodociagową i energetyczną. Zaopatrzenie w wodę odbywa się z 3 ujęć komunalnych zlokalizowanych na terenie gminy. W Osieku Małym funkcjonuje oczyszczalnia ścieków typu „LEMNA”, a we wsi Maciejewo składowisko odpadów komunalnych obsługujące gminę Osiek Mały i miasto Koło.

Sieć osadniczą gminy obsługują drogi powiatowe i gminne. Przez teren gminy przebiega linia kolejowa o znaczeniu krajowym i międzynarodowym E-20, relacji Berlin-Warszawa-Moskwa, oraz jednotorowa trasa kolei wąskotorowej na kierunku Koło-Sompolno.

Przez obszar gminy przebiega infrastruktura przesyłowa: trzy linie elektroenergetyczne napowietrzne: 2x220 kV i 1x110 kV, oraz gazociąg wysokiego ciśnienia Dn500 Adamów-Włocławek, wraz z odgałęzieniami Dn200 do Konina i Dn100 do Osieka Wielkiego. We wsi Osiek Wielki usytuowana jest stacja gazowa w/c $Q=3000 \text{ m}^3/\text{h}$.

Podstawową funkcją gminy jest obsługa ludności i rolnictwa gminy. Wieś Osiek Mały pełni funkcję centrum obsługi mieszkańców gminy.

Głównym źródłem utrzymania mieszkańców gminy jest rolnictwo i usługi. Lokalny rynek pracy stanowią poza rolnictwem, drobne i średnie zakłady oraz zatrudnienie w usługach, głównie w administracji, szkolnictwie, handlu i gastronomii.

Obecne zmiany użytkowania terenu na obszarze górniczym odkrywki „Drzewce” będące następstwem rozpoczęcia eksploatacji węgla brunatnego przez KWB „Konin” będą wpływały na okresowy wzrost lokalnego wskaźnika zatrudnienia.

Korzystne położenie gminy w sąsiedztwie Koła i węzła na autostradzie A2 w miejscowości Daniszew, powodować będzie dalszy wzrost zainteresowania terenami pod zabudowę mieszkaniową i działalność gospodarczą, szczególnie w sołectwach: Osiek Wielki, Osiek Mały, Dęby Szlacheckie, Młynek, Budziszew Stary i Nowa Wieś.

2. Stan środowiska przyrodniczego.

Problematyka środowiska przyrodniczego gminy przedstawiona została w opracowaniu ekofizjograficznym. Obejmuje ona m.in. :

- 1/ charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego,
- 2/ ocenę stanu i funkcjonowanie środowiska,
- 3/ strukturę przyrodniczo – funkcjonalną terenu,
- 4/ ocenę przydatności terenu dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania.

Ustalenia w/w problematyki są następujące:

2.1. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego.

2.1.1 Typy krajobrazu

Podstawowymi formami geomorfologicznymi na obszarze gminy są:

- a/ Pradolina Warszawsko-Berlińska z dwoma terasami: środkową i denną (zalewową), położona wzdłuż południowo-zachodniej granicy gminy
- b/ Wysoczyzna morenowa płaska Wału Kolskiego, z wąską doliną rzeki Warcicy, położona we wschodniej i centralnej części gminy
- c/ Równina Drzewcowska położona pomiędzy Wałem Kolskim od strony wschodniej a wysoczyzną pagórkowatą od strony północno-zachodniej
- d/ Wysoczyzna pagórkowata ze strefą pagórków czołowo-morenowych wyznaczających maksymalny zasięg zlodowacenia bałtyckiego, z zagłębieniami bezodpływowymi w kształcie rynien o stromych zboczach, położona w północno-zachodniej części gminy (Smólniki Racięskie, Łuczywno, Szarłatów, Smólniki Osieckie)

2.1.2 Budowa geologiczna

Według podziału strukturalnego Polski gmina leży w obrębie Synklinorium Łódzkiego. Najstarszymi utworami na terenie gminy są górnokredowe margle i wapienie oraz piaskowce wapniste. Utwory trzeciorzędowe reprezentowane są przez miocénskie piaski kwarcowe drobne i pylaste z soczewkami i warstwami węgla brunatnego, którego udokumentowanie nastąpiło w złożu „Drzewce”. Utwory czwartorzędowe nawiązują do zlodowacenia bałtyckiego, z którego okresu pochodzą gliny zwałowe wysoczyzn morenowych oraz piaski i żwiry. Utwory najmłodsze, holocénskie, reprezentowane są przez piaszczyste i pylaste mady, różnoziarniste piaski, namuły, torfy i gytie.

2.1.3 Surowce mineralne

a/ kruszywa naturalne:

- Złoże „Drzewce”, eksploatowane. Pole o łącznej powierzchni około 10 ha i zasobach bilansowych 278 tys. ton
- Złoże „Osiek Mały” nieeksploatowane. Pole o powierzchni około 2.2 ha i zasobach rozpoznanych szczegółowo (w kat. A+B+C₁) – 321 tys. ton
- Złoże „Dęby Szlacheckie” – piasków kwarcowych do produkcji betonów komórkowych i cegły wapienno-piaskowej. Złoże o zasobach rozpoznanych szczegółowo (w kat. A+B+C₁) – 4839 tys. ton. Połowa złoża zalega pod istniejącym kompleksem leśnym. Koncesję na wydobywanie piasków kwarcowych na pow.

16 ha wydał Wojewoda Wielkopolski w 2003r. Koncesja ważna jest do 31.12.2013r.

- Nieudokumentowane kruszywo naturalne występuje na terenie wsi: Szarłatów, Trzebuchów i Zielenie

b/ złóże węgla brunatnego:

- Złóże „Drzewce” zalega na terenie powiatów kolskiego i konińskiego. Złóże o zasobach rozpoznanych szczegółowo (w kat. A+B+C₁) – 37714 tys. ton. Koncesję na wydobywanie węgla brunatnego oraz kopalin towarzyszących ze złoża „Drzewce” dla KWB Konin wydał Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w 199`8r. Koncesja ważna jest przez okres 22 lat.

Obszar górniczy odkrywki wynosi 17145786m². Przewiduje się, że eksploatacja węgla brunatnego spowoduje obniżenie się zwierciadła wód podziemnych i powstanie leja depresyjnego o zasięgu 3.5 do 4.5 km od centrum odwodnienia terenu.

c/ inne złoża

- Na terenie wsi Budki Stare i Budki Nowe znajdują się nieudokumentowane złoża torfu i gytii

2.1.4 Wody powierzchniowe

Sieć wód powierzchniowych gminy należy do zlewni rzeki Warty, która przepływa poza południową granicą gminy. Teren gminy odwadniany jest przez system rowów melioracyjnych uchodzących do rzeki Warcicy, prawobrzeżnego dopływu Warty. Warcica zwana również Borkówką odwadnia dolinę i stok wysoczyzny. Administracyjnie obszar zlewni należy do gmin: Osiek Mały, Sompolno, Koło, Kramsk i Krzymów. Powierzchnia zlewni wynosi 131.5 km², długość ciek 13.80 km. Dolna część zlewni położona jest w prawobrzeżnej dolinie Warty.

Przepuszczalność podłoża doliny sprawia, że stosunki wodne w tej części zlewni kształtują się pod wpływem stanów wody w Warcie. Górny bieg rzeki poza doliną Warty charakteryzuje się większym spadkiem. Ciek płynie w bardzo wąskiej dolinie wśród gruntów ornych.

Na terenie gminy brak jest większych, powierzchniowych zbiorników wodnych. Jedynym jest jezioro w Łuczywnie, oraz 3 stawy w Osieku Małym.

Oprócz cieków podstawowych na obszarze gminy znajduje się sieć cieków melioracyjnych szczegółowych o znaczeniu lokalnym.

2.1.5 Wody podziemne

Głównym zbiornikiem wód podziemnych jest:

- Zbiornik Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej, na mapie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w Polsce /wg Kleczkowskiego/ oznaczony nr 150. Jest to zbiornik pradolinowy, zasilany, w głównej mierze, przez inflację opadów, a na odcinku pomiędzy Kołem i Koninem – również przez infiltrację wód rzecznych Warty. Zbiornik o powierzchni 1904 km², średniej głębokości 25-30m i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 456 tys.m³/d. Zasięg zbiornika obejmuje południowo-zachodnią część gminy, w tym sołectwa: Budki Stare, Budki Nowe i Budziszław Stary /Grądy/. Zbiornik na obszarze gminy, jest zakwalifikowany do obszarów najwyższej ochrony.

2.1.6 Gleby

Gmina charakteryzuje się przewagą słabych gleb kl. V i VI nad glebami o wyższej bonitacji. Wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej wynosi 39.0 pkt /przy średniej krajowej – 66.6 pkt./. Gleby klasy V-VIz zajmują około 58% gruntów ornych i występują w centralnej oraz zachodnio-północnej części gminy na morenie płaskiej Wału Kolskiego, Równinie Drzewcowskiej i wysoczyźnie pagórkowatej. Gleby klasy III-IV występują w zwartym kompleksie na terenie położonym na wschód od drogi powiatowej nr 301 Koło-Sompolno, morenie płaskiej Wału Kolskiego.

Udział gruntów ornych w ogólnej powierzchni gminy wynosi około 62%, a udział łąk i pastwisk około 10%.

Użytki zielone z uwagi na korzystne rozmieszczenie, duże powierzchnie w dolinie Warty, małą przydatność produkcyjną oraz pełnioną funkcję przyrodniczo-ekologiczną zasługują na szczególną ochronę.

Przydatność rolniczą gleb określają kompleksy, będące typami siedliskowymi rolniczej powierzchni produkcyjnej, z którymi związany jest odpowiedni dobór roślin uprawnych. Na terenie gminy dominują kompleksy żytnie bardzo dobre, dobre, słabe i bardzo słabe oraz zbożowo-pastewny mocny.

2.1.7 Szata roślinna

Szata roślinna jest stosunkowo urozmaicona i determinowana różnym stopniem zwilgocenia podłoża oraz intensywnością gospodarki rolnej. Tereny z wodami otwartymi to przede wszystkim rzeka Warcica, bezimienne cieki i rowy melioracyjne, stawy i jeziora. Są one miejscem występowania gatunków roślin związanych ze strefą szuwarów i oczeretów, na które składają się m.in. skupienia rzepichy ziemnowodnej, zespół „lili

wodnych” z grazelem żółtym i grzybieniem białym. W miejscach z wodą stagnującą występują leśne zbiorowiska olsowe lub wstępne stadia sukcesyjne łęgów wierzbowych. W okrajkach zadrzewień wierzbowych stosunkowo licznie występują fitocenozy ziołorośli z jeżyną siną oraz kielisznika zarosłowego i konianki pospolitej. Rejony bardziej przesuszone, głównie pola, zajmowane są przez zbiorowiska typowe dla krajobrazu rolniczego o niskiej intensywności. Mozaika agrocenoz jest słabo zróżnicowana i jest miejscem bytowania przede wszystkim dla gatunków pospolitych i dobrze znoszących intensywną uprawę. W otwartym krajobrazie rolniczym wyróżniają się zbiorowiska wykształcające się w obrębie rowów melioracyjnych i dróg z gatunkami drzew: wierzby białej i kruchej, olszy czarnej, jesionu wyniosłego, topoli szarej i późnej.

W południowej części gminy, fragment doliny środkowej Warty, zdominowany jest przez podmokłe i wilgotne łąki z zadrzewieniami łęgowymi i borami sosnowymi na polach wydmowych. Jest to rejon występowania roślinności szuwarowej.

Bogatym siedliskiem w zachodniej, centralnej i północnej części gminy są dwa duże kompleksy leśne o ogólnej pow. około 1400 ha. Przeważającym typem siedliska w środowisku leśnym jest bór świeży, a dominującym gatunkiem – sosna. Lokalnie występuje bór świeży mieszany.

Obecnie zbiorowiskami roślinnymi zaliczonymi do grupy zagrożonej wyginięciem są: łęg wierzbowy, zespół grążeli żółtych, szuwały oraz ziołorośla: przetacznika długolistnego, wiązówki błotnej. Rośliną naczyniową podlegającą ścisłej ochronie jest grązel żółty, a częściowej ochronie: kruszyna pospolita i kocanki piaskowe.

2.1.8 Fauna

Świat zwierząt w gminie reprezentowany jest przede wszystkim przez pospolite gatunki ekologicznie przystosowane do występowania w silnie przekształconym antropogenicznie środowisku. Są to: ssaki, ptaki, płazy, gady i owady – głównie reprezentujące faunę niżowej części Polski.

Na terenie gminy występuje co najmniej 30 gatunków ssaków, w tym chronione: jeż europejski, ryjówki: aksamitna i malutka, rzęsorek rzeczek, ziębiełak białawy, kret, wiewiórka pospolita, bóbr europejski, łasica łaska, wydra oraz nietoperze: mroczek późny, gacek brunatny i nocek rudy.

Ptaki żyją w różnych środowiskach. Ptaki wodno-błotne żyją w rejonie nielicznych na tym obszarze cieków i zbiorników wodnych. Należą do nich: bąk, bączek, perkozy: dwuczuby, zauszniak, perkozek rdzawoszyi, kokoszka, kropiatka i zielonka. Zarośla i szuwały są miejscem występowania dla ptaków wróblowatych: trzciniaka, wąsatki, trzciniaczki, brzęczka, rokitniczki, świerszczaka i łożówki. Pobocza zadrzewień i zakrzywień są miejscem występowania: żurawia, remiza i ortolana. Tereny otwarte, turzycowiska

i łąki wilgotne są siedliskami, m.in. dla derkacza, kszyka, rycyka, brodzieca krwawodziobego i kulika wielkiego – ptaków zaliczonych do najbardziej zagrożonych wyginięciem w skali Europy. Obszar gminy jest także środowiskiem dla ptaków wędrownych w okresie ich przelotów i migracji.

Płazy występujące na terenie gminy reprezentują: traszka zwyczajna, kumak nizinny, grzebiuszka ziemna, ropucha szara i zielona, rzekotka drzewna, oraz żaby: moczarowa, trawna, śmieszka, jeziorkowa, wodna.

Najliczniej występującymi gadami są: zaskroniec oraz jaszczurka zwyczajna.

Fauna bezkręgowców na terenie gminy jest rozpoznana bardzo fragmentarycznie. Na szczególną uwagę zasługuje rozpoznanie w ostatnich latach nowego gatunku pająka tygrzyka paskowanego.

Dominującym środowiskiem w krajobrazie gminy jest środowisko polno-leśne. Takie środowisko stwarza dogodne warunki bytowe dla zwierzyny łownej: saren, lisów, zajęcy, bażantów, kuropatw oraz dzików. Na terenie gminy działają dwa koła łowieckie.

2.1.9 Klimat

Gmina położona jest w strefie ścierania się wpływów klimatu oceanicznego i kontynentalnego. Jej część wschodnia charakteryzuje się bardziej kontynentalnym klimatem, tj. większymi amplitudami temperatury oraz skróceniem okresu wegetacyjnego w porównaniu ze średnią dla Wielkopolski. Jest to obszar o bardzo małym opadzie rocznym (poniżej 550mm/rok). Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio przez 50-60 dni. Cechy charakterystyczne klimatu gminy:

- 30-50 dni mroźnych w ciągu roku
- 100-110 dni z przymrozkami
- 50-60 dni z pokrywą śnieżną
- okres wegetacyjny o długości 170-180 dni
- 140-150 dni pochmurnych
- około 50 dni pogodnych
- 7.5-8.0°C średnia temperatura w ciągu roku

2.2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska.

Środowisko przyrodnicze gminy zostało zmienione w znacznym stopniu w wyniku wielowiekowej działalności człowieka. Obecnie dominującym komponentem w krajobrazie gminy są tereny otwarte zajęte przede wszystkim przez pola uprawne, częściowo zalesione. O ich wcześniejszym użytkowaniu można wnioskować na podstawie składu gatunkowego zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Spotkać jeszcze można głogi, róże, jeżyny, pojedyncze sosny oraz wiele innych gatunków charakterystycznych

dla zbiorowisk z kręgu sukcesyjnych żyznych lasów łąkowych. W dolinie rzeki Warty dominowały siedliska łągów wierzbowych i topolowych. Obecnie pozostałością po lasach są pojedyncze drzewa lub kępy wierzb i topól oraz zarośla pochodne porastające brzegi rzek, kanałów i rowów. W środowisku doliny jej obszar zajmują tereny otwarte, głównie łąki i wilgotne pastwiska. Gmina położona jest na obszarze o zróżnicowanych walorach przyrodniczo-krajobrazowych, korzystnych dla rekreacji o zasięgu lokalnym. Charakteryzuje się średnim wskaźnikiem lesistości wynoszącym 20% (przy średnim powiatu kolskiego – 11%), a dominującą formą krajobrazu jest krajobraz polno-leśny. Takie środowisko stwarza bardzo dogodne warunki bytowe, m.in.: dla zwierzyny łownej. Krajobraz na obszarze prawie całej gminy objęty jest ochroną prawną.

Czynniki powodujące negatywne zmiany w środowisku przyrodniczym gminy:

- działania powodujące defragmentację środowiska przyrodniczego, m.in.: zagrożenia dla lokalnych powiązań ekologicznych
- wypadanie z użytkowania niektórych łąk i pastwisk, zadrzewień śródpolnych – powodują niekorzystne zmiany w lokalnych ekosystemach
- intensyfikacja produkcji rolnej powoduje negatywne skutki dla środowiska dzikich gatunków roślin i zwierząt związanych z otwartym krajobrazem.
- proces urbanizacji gminy na terenach otwartych, cennych przyrodniczo

Czynniki proekologiczne mające wpływ na stan środowiska przyrodniczego w gminie:

- dostosowywanie produkcji rolnej do warunków glebowych środowiska przyrodniczego
- zalesianie gleb mocno przesuszonych, przekształconych w nieużytki
- ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania rolnictwa na środowisko, m.in.: przez racjonalne nawożenie, biologiczne metody zwalczania szkodników, zabiegi przeciwozyjne
- przeciwdziałanie wycinaniu i wypalaniu odnawiającej się zieleni łąkowej w dolinach rzek, cieków i rowów
- ochrona terenów objętych prawną ochroną, t.j. położonych w granicach obszarów:
 - Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
 - Europejskiej Sieci Ekologicznej „Natura 2000” – Dolina Środkowej Warty

2.3 Struktura przyrodniczo – funkcjonalna terenu.

Uwzględniając: rzeźbę terenu, istniejące użytkowanie terenu oraz zagrożenie powodziowe, w opracowaniu ekofizjograficznym wyróżniono poniższe rejony przyrodniczo - funkcjonalne na obszarze gminy:

- A. Rejon rolno – hodowlany okresowo podtapianej części Środkowej Doliny Warty, położony w całości na obszarze specjalnej ochrony gatunkowej i obszarowej, mającej na celu zabezpieczenie bytujących tam gatunków oraz występujących siedlisk w ramach europejskiej sieci ekologicznej „Natura 2000”, obejmujący terasy denną i środkową doliny w południowo-zachodniej części gminy, charakteryzujący się otwartymi terenami łąk i wilgotnych pastwisk oraz ograniczoną przydatnością rolniczą gleb, predestynowany do ekstensywnej gospodarki rolnej, uwzględniającej naturalne warunki środowiska. Rejon korzystny dla lokalnego wypoczynku i rekreacji.
- B. Rejon rolno-leśny wysoczyzny morenowej o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, położony w całości w obszarze Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, obejmujący strefę pagórków czołowo-morenowych, oraz zagłębień bezodpływowych o stromych zboczach i spadkach do 15%, w tym tereny częściowo zalesione, predestynowany do powiększenia terenów leśnych z zachowaniem dotychczasowego osadnictwa.
- C. Rejon rolno-leśny równiny sandrowej o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, położony w całości w obszarze Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, obejmujący różne genetycznie obszary centralnej części gminy, charakteryzujący się dwoma kompleksami leśnymi o ogólnej pow. około 1400 ha, predestynowany do zharmonizowanego rozwoju gospodarki polno-leśnej i leśnej oraz osadnictwa, turystyki i rekreacji o charakterze lokalnym, a także okresowej eksploatacji kruszywa naturalnego.
- D. Rejon rolno-hodowlany wysoczyzny morenowej Wału Kolskiego, płaski, zdominowany przez grunty orne, charakteryzujący się dobrymi warunkami glebowymi, stanowiący naturalną bazę żywieniową gminy, położony pomiędzy wschodnią granicą gminy, a drogą powiatową Koło-Osiek Mały-Sompolno, na południe od rzeki Warcicy, predestynowany do intensyfikacji produkcji rolnej z ograniczeniem zabudowy do terenów istniejącego osadnictwa oraz jego enklaw.

D-1 Subrejon rolno-hodowlany wysoczyzny morenowej Wału Kolskiego, charakteryzujący się urozmaiconą rzeźbą, deniwelacjami zboczy do 30m i lokalnie rozszerzonym, dalekim zasięgiem widokowym, położony w całości w obszarze Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, pomiędzy wschodnią granicą gminy a drogą powiatową Koło-Osiek Mały-Sompolno, na północ od rzeki Warcicy, zdominowany przez grunty orne oraz charakteryzujące się dobrymi warunkami glebowymi, stanowiący naturalną bazę żywieniową gminy, predestynowany do intensyfikacji produkcji rolnej z ograniczeniem zabudowy do terenów istniejącego osadnictwa oraz jego enklaw, a także uciążliwej działalności gospodarczej.

E. Rejon rolno-leśny wysoczyzny morenowej o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, położony w całości w obszarze Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, obejmujący strefę pagórków czołowo-morenowych oraz zagłębień bezodpływowych o stromych zboczach, w tym tereny częściowo zalesione, charakteryzujący się udokumentowanym złożem węgla brunatnego, przeznaczonego do eksploatacji metodą odkrywkową, w granicach obszaru górniczego „Drzewce”. Pracami górniczymi do roku 2017 objęty będzie teren o pow. około 1100ha, którego dotychczasowe użytkowanie ulegnie całkowitemu przekształceniu (zniszczona zostanie warstwa glebowa, szata roślinna, stosunki wodne, istniejące uzbrojenie i zabudowa). Teren odkrywki do rekultywacji o kierunku leśnym i wodnym.

3. Stan środowiska kulturowego.

Wykaz obiektów zabytkowych w gminie Osiek Mały:

BORECZNA WIELKA

1. Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIXw.

DĘBY SZLACHECKIE

1. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P.W. WNIEBOWSTĄPIENIA NMP

a. kościół, drewn., 1756, remont 1998-1999

Rej. Zab. A-8/246 z dnia 25 września 1930r.

b. dzwonnica, drewn., 1745, remont l. 70 XXw.

Rej. Zab. A-326/68 z dnia 21 maja 1984r.

c. plebania, mur. XIX/XX

2. Cmentarz par. rzymsko-katolicki, czynny 1 poł. XIXw.

a. kaplica cmentarna, mur., 1 poł. XIXw.

Rej. Zab. A-108/693 z dnia 21 lipca 1969r.

3. ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWY

Podlega ochronie w granicach wyznaczonych w dok. ewid.

- a. dwór, mur., XIX, remont 1983-1986,
- b. zespół folwarczny, mur., 1 poł. XIXw.
- c. park krajobrazowy, 2 poł. XIXw.
4. Wiatrak koźlak, drew., 1863

FELICJANÓW

1. Kapliczka, mur., XIX/XX,

LIPINY

1. Kapliczka, mur., XIX/XX,
2. Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIXw.

MŁYNEK

1. Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, ok. poł. XIXw.

NOWA WIEŚ

1. Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, ok. poł. XIXw.

OSIEK MAŁY

1. Kapliczka, mur., pocz. XXw
Podlega ochronie w granicach wyznaczonych w dok. ewid.

- a. dwór, mur., 2 poł. XIXw
- b. park krajobrazowy, 2 poł. XIXw.

OSIEK WIELKI

1. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P.W. ŚW. BARTŁOMIEJA
 - a. kościół, mur., 1890, neogotyck
Rej. Zab. A-325/67 z dnia 21 maja 1984r.
 - b. ogrodzenie z bramą, mur.-żel., XIX/XXw
 - c. plebania, mur., p.XXw
2. Cmentarz par. rzymsko-katolicki, czynny, pocz. XXw.
3. Cmentarz rzymsko-katolicki, nieczynny, pocz. XIXw.

PLEBANKI

1. Kapliczka, mur., pocz. XXw.
2. Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIXw.

ROSOCHA KOLONIA

1. ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWY

podlega ochronie w granicach wyznaczonych w dok. ewid.

- a. dwór, mur., ok. 1896, remont 1979
- b. zespół folwarczny, mur., ok. 1896r.
- c. pozostałości parku krajobrazowego, XIXw.

SZARŁATÓW

1. Cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny, ok. poł. XIXw.

TRZEBUCHÓW

1. Pozostałości parku dworskiego, poł. XIXw.

podlega ochronie w granicach wyznaczonych w dok. ewid.

ZIELENIE

1. Kapliczka, mur., k. XIXw,

4. Sfera społeczno – gospodarcza.

Stan zaspokajania potrzeb bytowych mieszkańców gminy sukcesywnie poprawia się. Sprzyja temu stopniowa poprawa warunków mieszkaniowych oraz infrastruktury technicznej gminy, dostępność do usług i rynku pracy.

Czynnikami sprzyjającymi do dalszego postępu w zaspokajaniu potrzeb mieszkańców są:

- położenie gminy w sąsiedztwie m. Koła – siedziby powiatu
- możliwość prowadzenia działalności gospodarczej na terenie gminy w powiązaniu z infrastrukturą techniczno-produkcyjną m. Koła
- korzystne połączenie obszaru gminy z autostradą A-2 poprzez węzeł „Koło” w miejscowości Daniszew, gm. Kościelec
- rozpoczęcie eksploatacji węgla brunatnego w odkrywce „Drzewce”

4.1 Liczba ludności

Liczba ludności gminy w 2004r. wynosiła – 5841 mieszkańców. Porównując tę liczbę z wcześniejszymi latami ustalić można tendencję stabilnego wzrostu. W okresie minionego 20-lecia (1985-2004) nastąpił przyrost liczby ludności gminy o 115 osób i w poszczególnych latach wynosił:

- 1985 r. – 5726 mieszkańców
- 1990 r. – 5750 mieszkańców
- 1995 r. – 5651 mieszkańców
- 2000 r. – 5833 mieszkańców
- 2004 r. – 5841 mieszkańców

4.2 Ruch naturalny

Pomimo zmniejszającej się liczby ludności ogółem w powiecie kolskim, gmina Osiek Mały należy do tych gmin, w których utrzymuje się dodatni przyrost naturalny.

Wyszczególnienie	1985r.	2004r.
• małżeństwa	35	32
• urodzenia żywe	107	67
• zgony	49	48
• przyrost naturalny	58	19
• przyrost naturalny na 1000 ludności	9,9	3,2

4.3 Rynek pracy, zatrudnienie

Z ogólnej liczby ludności – 5841 osób, w poszczególnych grupach wiekowych znajduje się:

- w wieku przedprodukcyjnym - 1519 osób
- w wieku produkcyjnym - 3525 osób
- w wieku poprodukcyjnym - 797 osób

Obecnie na obszarze gminy funkcjonuje 2087 gospodarstw indywidualnych, a średnia wielkość gospodarstwa, w grupie powyżej 1.0ha wynosi – 7.0ha. Liczba gospodarstw w tej grupie (51.5%) jest tylko nieco wyższa od grupy gospodarstw o areale do 1.0ha.

Rolniczy charakter gminy ma swoje odzwierciedlenie w strukturze zatrudnienia. Rolnictwo jest podstawowym źródłem utrzymania ludności gminy, a liczba miejsc pracy poza rolnictwem wynosi obecnie 225, w tym około 140 w usługach.

Według ewidencji REGON, w gminie zarejestrowane są 282 podmioty gospodarki narodowej (bez indywidualnych gospodarstw rolnych).

Wskaźnik bezrobocia w 2005r. wynosił 10.5%.

4.4 Osadnictwo, zasoby mieszkaniowe

Sieć osadniczą tworzą 23 sołectwa. Do największych obszarowo należą: Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie, Trzebuchów i Osiek Mały. Natomiast pod względem zaludnienia (powyżej 500 mieszkańców): Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie i Osiek Mały. Sieć usług podstawowych na terenie gminy z zakresu oświaty, kultury i drobnego rzemiosła jest wystarczająca. Usługi podstawowe rozmieszczone są we wszystkich wsiach sołeckich.

Osiek Mały – siedziba samorządu gminy, oprócz gminnego centrum usługowego pełni funkcję regionalnego ośrodka rozwoju. Instytucje świadczące usługi ponadpodstawowe na rzecz gminy znajdują się na terenie m. Koła.

Stan zasobów mieszkaniowych gminy przedstawiono w poniższej tabeli:

Wyszczególnienie	1997r.	2004r.
• liczba mieszkań	1439	1629
• liczba izb	5295	6407
• powierzchnia użytkowa mieszkań w m ²	99162	132700
• przeciętna pow. użytkowa M/osobę w m ²	17,4	22,7
• liczba osób na mieszkanie	3,96	3,93
• liczba osób na izbę	1,08	0,91

Położenie gminy w sąsiedztwie miasta Koła, w coraz większym zakresie wpływa na łatwiejszy dostęp ludności obu jednostek administracyjnych do rynku pracy, usług i terenów mieszkaniowych zarówno w mieście powiatowym, jak i na terenach podmiejskich położonych na obszarze gminy.

5. Rolnictwo i leśnictwo

5.1 Rolnictwo

Rolnictwo jest wiodącą funkcją gospodarczą gminy i podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców.

Na znacznym obszarze gminy, na wschód od drogi Koło-Sompolno, występują gleby bardzo dobre i dobre klas III i IV, zaliczane do kompleksu pszennego dobrego (2) i pszenno-żytniego (4). Są to na ogół gleby brunatne lub bielcowe wytworzone z glin i piasków gliniastych na glinie, a na terenach wilgotniejszych również czarne ziemie zaliczane do kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego (8). Występują one w okolicach: Osieka Wielkiego, Rosochy, Felicjanowa, Osieka Małego, Dębów Szlacheckich, Boreczni Wielkiej, Trzebuchowa, Lipin, Zieleni i Drzewiec. Gleby te są podstawą wysokotowarowej produkcji zbóż i upraw przemysłowych, w tym: rzepaku i buraka cukrowego oraz warzyw.

W centralnej, zachodniej i północnej części gminy występują gleby słabe, piaszczyste klas V, VI i VIz, a w obrębie teras rzecznych gleby hydrogeniczne zaliczane do kompleksu zbożowo-pastewnego słabego (9).

W dolinie Warty, w rejonie Budek Starych i Budek Nowych przeważają rozległe połacie podmokłych i wilgotnych łąk z zadrzewieniami łągowymi oraz występują gleby torfowe zajęte przez zbiorowiska roślin szuwarowych.

Na obszarze wsi Smólnik Racięckich i Szarłatowa występuje udokumentowane złożę węgla brunatnego, którego eksploatacja spowoduje wyłączenie z produkcji rolnej i leśnej obszaru o powierzchni około 600ha.

Użytkowanie gruntów w gminie /dane za 2005 r./:

- pow. użytków rolnych	- 6527 ha,
- lasy	- 1763 ha,
- tereny mieszkaniowe	- 39 ha,
- tereny przemysłowe	- 8 ha,
- tereny komunikacyjne	- 207 ha,
- użytki kopalne	- 6 ha,
- grunty pod wodami	- 2 ha,
- nieużytki	- 167 ha.

Powierzchnia ewidencyjna gminy wynosi - 8719 ha.

Zagospodarowanie użytków rolnych /dane za 2005r./:

- grunty orne	- 5433 ha	- 83.2 %,
- sady	- 98 ha	- 1.6 %,
- łąki i pastwiska	- 824 ha	- 12.6 %,
- grunty rolne zabudowane	- 139 ha	- 2.1 %,
- grunty pod stawami	- 7 ha	- 0,1 %,
- grunty pod rowami	- 26 ha	- 0.4 %,
<u>użytki rolne razem</u>	<u>- 6527 ha</u>	<u>- 100 %</u>

5.2 Leśnictwo

Grunty leśne zajmują – 1763ha, co stanowi 20% ogólnej powierzchni gminy, w tym lasy państwowe obejmują obszar – 1166ha, a lasy prywatne – 597ha.

Lasy na terenie gminy występują w dwóch dużych kompleksach leśnych. Jeden z nich o pow. ponad 500ha położony jest w południowo-zachodniej części, a drugi o pow. ponad 900ha w centralnej i północnej części gminy. Przeważającym typem siedliska w kompleksach leśnych jest bór świeży, a dominującym gatunkiem drzewostanu – sosna. Lokalnie występuje bór świeży mieszany. Poza kompleksami leśnymi szatę roślinną gminy uzupełniają rozproszone, o niewielkiej powierzchni lasy prywatne.

Kompleksy leśne położone są na terenie Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

6. Komunikacja .

6.1 Komunikacja drogowa

Sieć komunikacyjną gminy stanowią drogi :

a/ powiatowe :

- droga nr 3214P, Kramsk - Szarłatów
- droga nr 3418P, Ochle - Młynek
- droga nr 3205P, Koło – Mostki
- droga nr 3206P, Stefanowo – Koło
- droga nr 3202P, Biele – Plebanki
- droga nr 3426P, Hilerowo - Babiak
- droga nr 3422P, Osiek Mały – Drzewce
- droga nr 3419P, Budziszław Stary – Luboniek
- droga nr 3423P, Czołowo – Osiek Wielki

b/ gminne:

- pozostałe drogi, adaptowane i projektowane w studium

Wszystkie drogi w gminie wymagają modernizacji i przebudowy dostosowującej je do aktualnych natężeń ruchu i potrzeb rozwojowych gminy. Przebudowa dróg powiatowych to zadanie inwestycyjne o znaczeniu ponadlokalnym, a dróg gminnych – to inwestycja celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Drogi gminne wymagają przebudowy oraz wykonania nawierzchni, dostosowującej ich parametry do zwiększonego obciążenia ruchem, w tym m.in. zapewnienia możliwości bezpiecznej komunikacji rowerowej i pieszej. Zakres robót dotyczy przebudowy skrzyżowań, zjazdów publicznych i przejść pieszych, uzupełnienia pasów zieleni przydrożnej.

Dla zabudowy zwartej usytuowanej przy drogach powiatowych zaleca się rezerwę terenu pod budowę dróg obsługujących w celu ograniczenia liczby istniejących, bezpośrednich wjazdów i poprawy bezpieczeństwa.

6.2 Komunikacja kolejowa

Układ kolejowy to przede wszystkim linia kolejowa o znaczeniu krajowym i międzynarodowym E-20, relacji Berlin-Warszawa-Moskwa, przebiegająca przez miejscowości: Budki Nowe, Nowa Wieś, Budziszław Stary, Młynek.

Ponadto przez teren gminy przebiega jednotorowa trasa kolei wąskotorowej na kierunku Koło-Sompolno, przez miejscowości: Osiek Wielki, Osiek Mały, Dęby Szlacheckie, Plebanki, Lipiny.

7. Infrastruktura techniczna .

7.1 Sieć wodociągowa i kanalizacyjna

a/ Sieć wodociągowa

Wszystkie miejscowości w gminie są zwodociagowane, poza wsią Smólniki Racięckie. Zaopatrzenie w wodę odbywa się siecią wodociagową z następujących ujęć i stacji uzdatniania, zlokalizowanych we wsiach: Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie i Nowa Wieś. Ujęcia wody posiadają aktualne pozwolenia wodnoprawne na pobór wody ze studni głębinowych, ważne do 2010 i 2011r.

Z ujęcia wody we wsi Osiek Wielki korzystają mieszkańcy wsi: Osiek Wielki, Rosocha i Felicjanów o ogólnej liczbie około 1200 osób. Woda pobierana jest z dwóch studni głębinowych.

Z ujęcia wody we wsi Dęby Szlacheckie korzystają mieszkańcy wsi: Dęby Szlacheckie, Osiek Mały, Kolonia Osiek Mały, Moczydła, Zielenie, Żuromin, Drzewce, Witowo, Trzebuchów, Borecznia Wielka, Smólniki Osieckie, Szarłatów i Lipiny o ogólnej liczbie około 2970 osób. Woda pobierana jest z dwóch studni głębinowych.

Z ujęcia wody we wsi Nowa Wieś korzystają mieszkańcy wsi: Nowa Wieś, Budziszław Stary, Budziszław Nowy, Budki Stare, Budki Nowe i Młynek o ogólnej liczbie około 1320 osób. Woda pobierana jest z jednej studni głębinowej.

Mieszkańcy wsi Łuczywno korzystają z ujęcia wody zlokalizowanego w miejscowości Marianowi gm. Sompolno.

Łączna długość sieci wodociagowej w 2004r. na terenie gminy wynosiła 111.4km.

b/ Sieć kanalizacyjna

Obecnie w gminie, w Osieku Małym funkcjonuje oczyszczalnia ścieków, mechaniczno-biologiczna, typu „LEMNA”, o wydajności 200m³/d, do której odprowadzane są ścieki głównie z terenu wsi Osiek Mały i Dęby Szlacheckie. Aktualnie obciążenie oczyszczalni wynosi około 50m³/d, łącznie ze ściekami dowożonymi z terenu gminy. Po wybudowaniu nowych kolektorów, do oczyszczalni będą odprowadzane ścieki z północnej i centralnej części gminy. Docelowo, z południowej części gminy, ścieki będą odprowadzane do oczyszczalni w Kole.

W pozostałych miejscowościach gospodarka ściekami rozwiązywana jest indywidualnie, m.in. przez gromadzenia ścieków w szczelnych zbiornikach bezodpływowych i okresowe ich wywożenie do punktów zlewnych przy oczyszczalniach w Kole i Osieku Małym. Z sieci kanalizacyjnej o długości 4.0km korzysta obecnie około 500 osób. Gmina posiada pozwolenie Starosty

Kolskiego na odprowadzanie wód oczyszczonych do rowu R-4 i rzeki Warcicy.

7.2 Gospodarka odpadami komunalnymi

Gospodarka odpadami nie budzi zastrzeżeń. Obecnie śmieci wywożone są na składowisko Zakładu Utylizacji Odpadów w Maciejowie, którego administratorem jest MZUK Spółka z o.o. w Kole. Jest to działka o pow. 4.34ha, w tym wyrobisko poźwirowe – 1.50ha. W eksploatacji jest I kwatera – wyrobisko o pow. około 0.50ha, głębokości – 6m i pojemności około 30 000m³.

7.3 Elektroenergetyka

Przez teren gminy przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne: (sieć przesyłowa i dystrybucyjna)

- linia o napięciu 220kV, relacji Pątnów – Podolszyce,
- linia o napięciu 220kV, relacji Konin – Sochaczew,
- linia o napięciu 110kV, relacji Ślesin – Koło Ruchenna

7.4 Energetyka gazowa

Przez teren gminy przebiega następująca przesyłowa sieć gazowa wysokiego ciśnienia:

- gazociąg Dn 500 relacji Adamów – Włocławek, rok budowy 1975,
- gazociąg Dn 200, relacji Koło - Konin, rok budowy 1981,
- gazociąg Dn 100, odgałęzienie do m. Osiek Wielki, rok budowy 1998,
- stacja gazowa w m. Osiek Wielki o przepustowości $Q = 3000 \text{ m}^3/\text{h}$, rok budowy 1998.

8. Wnioski wynikające z oceny dotychczasowego zagospodarowania terenu.

Istniejące zagospodarowanie terenu gminy, z jednej strony nawiązuje do historycznych uwarunkowań związanych z podziałami gruntów i rozwojem osadnictwa, z drugiej zaś – jest wynikiem realizacji ustaleń planów miejscowych, które generalnie adaptowały stan istniejącej zabudowy i zagospodarowania poszczególnych wsi, przesądzający o kierunku sukcesywnego rozwoju gminy.

Zabudowa gminy bezpośrednio łączy się z rolnictwem, które jest wiodącą funkcją gospodarczą i odzwierciedla indywidualny jego charakter oraz strukturę władania. Jest ona rozproszona w formie ukształtowanych pasm zabudowy wzdłuż głównych dróg w większości miejscowości. Do ukształtowanej

głównym zadaniem zabudowy dostosowana została infrastruktura techniczna, w tym m.in.: urządzenia energetyczne i sieć wodociągowa.

Rozmieszczenie istniejących usług podstawowych zaspokaja potrzeby mieszkańców gminy.

Ukierunkowanie rolnictwa na produkcję zbóż i upraw przemysłowych, w tym: rzepaku i buraka cukrowego, oraz produkcję mleka, jaj i drobiu będzie kierunkiem dominującym w produkcji rolniczej, z uwagi na naturalne zasoby przyrody.

Na przestrzeni ostatnich 10-15 lat obserwuje się postępujące zainteresowanie zabudową o różnej funkcji terenów wokół granic miasta Koła i wzdłuż drogi powiatowej nr 3205P Koło – Mostki, w miejscowościach: Młynek, Budki Stare, Budki Nowe, Budziszław Stary, Nowa Wieś, Osiek Wielki, Osiek Mały i Dęby Szlacheckie. Ten trend rozwojowy gminy należy uwzględnić w opracowaniu zmiany studium.

Największe zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy nastąpią w zachodniej części gminy na terenie o pow. około 600ha, wyznaczonym granicą obszaru górniczego „Drzewce”. Jest to teren obejmujący zabudowę i zagospodarowanie obecnych wsi: Szarłatów, Smólniki Racięckie i Drzewce, który ulegnie całkowitemu przekształceniu (zniszczona zostanie warstwa glebowa, szata roślinna, stosunki wodne, istniejące uzbrojenie i zabudowa). Eksploatacja węgla brunatnego planowana jest do 2017r. a zakończenie rekultywacji terenów pokopalnianych do 2020r. Masy ziemne i skalne usuwane lub przemieszczane w związku z wydobywaniem węgla brunatnego lokalizowane będą w części wyrobiska po wyeksploatowaniu węgla, w tzw. zwałowisku wewnętrznym. Sposób zwałowania przemieszczonych mas ziemnych oraz ukształtowanie wierzchowiny zwałowiska określa – Projekt zagospodarowania złoża. Rekultywacją o kierunku leśnym i wodnym objęty będzie teren o pow. około 600ha. Odkrywka spowoduje zmiany w krajobrazie oraz środowisku przyrodniczym i kulturowym zachodniej części gminy. Zniknie jeden obiekt podlegający ochronie konserwatorskiej (cmentarz ewangelicki – nieczynny).

Do aktywizacji rozwoju gminy w sposób pośredni przyczyni się oddany do użytku odcinek autostrady A2 Świecko-Poznań-Warszawa /odcinek Konin-Dąbie/, z węzłem w miejscowości Daniszew gm. Kościelec, oddalony od siedziby gminy – Osieka Małego około 20km.

Bardzo ważnym czynnikiem w zmianie studium powinno być włączenie doliny Warty, na obszarze gminy Osiek Mały, do większego obszaru objętego ochroną w ramach europejskiej sieci ekologicznej „Natura 2000”. Jest to obszar o pow. około 1063ha wchodzący w skład większego obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Dolina Środkowej Warty”, obejmująca ogółem obszar o pow. około 60134ha /kod obszaru PLB 300002/.

Europejska Sieć Ekologiczna „Natura 2000” została wyznaczona na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu

ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

Obecnie formą ochrony przyrody objęty jest obszar obejmujący: północno-zachodnią, północno-wschodnią i centralną część gminy, wchodzący w „Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu” /utworzony uchwałą nr 53/86 WRN w Koninie/, który się wyróżnia bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, szczególnie w okolicy rynny polodowcowej z licznymi jeziorami, dolinami rzecznyymi, obniżeniami z oczkami wodnymi, lasami i zadrzewieniami. Jest to teren z niezbyt intensywnym rolnictwem, bardzo zróżnicowany pod względem typów roślinności naturalnej.

Obszar „Goplańsko-Kujawski” łączy się z pozostałymi terenami chronionymi poprzez dolinę Warty.

■ KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

A. Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.

Plan nie ma rangi prawa miejscowego – jednak jego ustalenia muszą być uwzględnione w studiach uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego gmin.

Główne ustalenia planu dotyczące gminy Osiek Mały :

L. Funkcje gminy:

Plan zagospodarowania przestrzennego woj. Wielkopolskiego /2001 r./ zalicza powiat kolski do sześciu stref zróżnicowanej polityki przestrzennej.

Obszar gminy Osiek Mały położony jest w strefach:

a/ strefie Konińsko-Tureckiego Zagłębia Węglowego

Jest to rejon województwa związany z istniejącą i projektowaną eksploatacją węgla brunatnego oraz przemysłem energetycznym bazującym na tym surowcu. Wymaga on specjalnego potraktowania, z uwagi na nawarstwione i skoncentrowane problemy przyrodnicze, społeczne i gospodarcze oczekujące rozwiązania w skali całego Zagłębia.

b/ strefie rolno – leśnej z wielofunkcyjnym rozwojem wsi

Obejmuje ona tereny o warunkach nie sprzyjających intensywnej produkcji rolnej, nie kwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Oprócz rolnictwa – głównej gałęzi zatrudnienia, konieczne jest uruchomienie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej oraz zaktywizowanie – różnymi metodami, potencjału tkwiącego w ludziach, w istniejącym zainwestowaniu oraz w lokalnych zasobach środowiska przyrodniczego i kulturowego.

c/ strefie związanej z rzeką Wartą i Notecią

Obejmuje doliny dwóch rzek na całym ich przebiegu przez obszar województwa. W strefie tej zachodzi potrzeba prowadzenia m.in. działań zmierzających do ograniczenia zagrożenia powodzią, odbudowy przystani sportowych i turystycznych, realizacji rekreacyjnego zagospodarowania dolin z uwzględnieniem walorów przyrodniczych i kulturowych obszaru, a przede wszystkim – ochrony środowiska przyrodniczego.

2. Zagadnienia demograficzne

a/ coraz niższe tempo przyrostu ludności spowodowane jest malejącym przyrostem naturalnym. Wg prognozy demograficznej do 2020 r. należy się spodziewać tylko niewielkiego przyrostu ludności województwa / 4 ~ 5 % /.

Natomiast po 2020 r. można oczekiwać spadku liczby ludności o ok. 40 tys. osób, tj. 1 % .

b/ zmiany w strukturze wieku ludności są następstwem:

- postępującego procesu starzenia się mieszkańców województwa,
- zmniejszaniem się udziału ludności w wieku produkcyjnym

3. Kształtowanie obszarów wiejskich

a/ ochrona charakterystycznych układów ruralistycznych oraz zespołów sakralnych, pałacowo – parkowych, folwarków, ochrona zabytkowych budynków mieszkalnych, gospodarczych, wiatraków, remiz, szkół, kuźni, młynów i innych obiektów specyficznych dla architektury wiejskiej, np.: kapliczek i krzyży przydrożnych,

b/ poszanowanie kształtowanej tradycyjnie różnorodności form osadnictwa wiejskiego w poszczególnych rejonach województwa,

c/ rozwijanie wsi z maksymalnym poszanowaniem rolniczej przestrzeni produkcyjnej i tworzenie zwartych układów zabudowy,

d/ zabezpieczenie terenów sportowych i rekreacyjnych oraz miejsc integracji społecznej.

4. Kształtowanie przestrzeni wokół miejsc cennych dla kultury

a/ dostosowanie zagospodarowania do masowego ruchu turystycznego i pielgrzymkowego / hotele, campingi, gastronomia, parkingi, itp. /,

b/ ograniczenie działalności gospodarczej do nie kolidującej z wiodącą funkcją miejsca, a wspieranie działalności związanej z obsługą turystów czy pielgrzymów,

c/ izolowanie tych miejsc od bezpośredniego styku z współczesnym zainwestowaniem, zachowanie niezbędnej otwartej przestrzeni w celu lepszego ich wyeksponowania.

5. Zasady w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

a/ stworzenie spójnego systemu ekologicznego obejmującego region Wielkopolski, nawiązującego do systemów krajowych i międzynarodowych. Obecny system obszarów chronionych w centralnej części województwa tworzą „wyspy ekologiczne”, które powinny być powiązane

korytarzami przyrodniczymi. Brak spójności naraża je na obniżenie odporności biologicznej i stopniową degradację.

W pozostałych rejonach województwa układ przyrodniczy cechuje większa spójność.

- b/ objęcie obszarów chronionego krajobrazu i zespołów przyrodniczo – krajobrazowych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, które pozwolą na skonkretyzowanie istniejących konfliktów i wskażą sposoby ich zminimalizowania.
- c/ objęcie ochroną zlewni rzek wykorzystywanych dla zasilania infiltracyjnego ujęć komunalnych.
- d/ pozostawienie nieuregulowanych rzek i odcinków rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy przeobrażeniom z uwzględnieniem wymogów racjonalnej gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej.

6. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego

- a/ bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa, ujętego w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury / Dz. U. z 1999 r. Nr 98, poz. 1150 / oraz w ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach.
- b/ ochrona krajobrazu kulturowego może być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego gmin, przy wykorzystaniu wytycznych jakie w tym zakresie zapisane zostały w programach Ministra Kultury i Sztuki.

B. Ustalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Osiek Mały

Kierunki polityki przestrzennej gminy zawarte w ustaleniach zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy są podstawą do sporządzania planów miejscowych oraz podejmowania decyzji administracyjnych dla obszarów nie objętych planami poprzez decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu..

Ustalenia studium należy traktować jako wytyczne do planów miejscowych, ochrony interesów publicznych i prywatnych oraz zrównoważonego rozwoju gminy.

W zmianie studium określone zostały tereny rozwojowe dla funkcji: mieszkalnictwa, działalności gospodarczej, usług i rekreacji. Część terenów rozwojowych pokrywa się z obszarami przeznaczonymi pod zabudowę w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z 2000 r. Pozostałe tereny planowane do zabudowy – to nowe obszary ustalone do zmiany przeznaczenia dotychczasowej funkcji.

Generalnie rozwój gminy, będzie miał miejsce przede wszystkim na terenach już częściowo zainwestowanych, poprzez modernizację, rozbudowę, a także wprowadzenie niekolizyjnego, uzupełniającego zainwestowania, nawiązującego do otoczenia oraz obecnych i projektowanych powiązań komunikacyjnych. Obecnie największym przedsięwzięciem inwestycyjnym na terenie gminy jest rozpoczęcie eksploatacji węgla brunatnego w odkrywce „Drzewce”..

1. Wiodące funkcje

Rolnictwo jest i pozostanie wiodącą funkcją rozwoju gminy. Najkorzystniejsze warunki do upraw polowych występują na wschód od drogi Koło-Sompolno, na terenie sołectw: Osiek Wielki, Rosocha, Felicjanów, Osiek Mały, Dęby Szlacheckie, Borecznia Wielka, Trzebuchów, Lipiny oraz Zielenie i Drzewce. Na pozostałym terenie, obejmującym centralną, zachodnią i północną część gminy, charakteryzującym się słabymi warunkami glebowymi, dwoma kompleksami leśnymi i urozmaiconą rzeźbą, występują korzystne warunki do rozwoju gospodarki polno-leśnej i leśnej oraz osadnictwa, turystyki i rekreacji o charakterze lokalnym. W dolinie Warty występują najkorzystniejsze warunki do hodowli oraz ekstensywnej gospodarki rolnej, a także agroturystyki.

W zachodniej części gminy znajduje się udokumentowane złożo węgla brunatnego, przeznaczone do eksploatacji metodą odkrywkową, w granicach obszaru górniczego „Drzewce”. Do 2017 roku pracami górniczymi objęty będzie teren o pow. około 600ha, którego dotychczasowe użytkowanie ulegnie całkowitemu przekształceniu.

Położenie gminy w bezpośrednim sąsiedztwie Koła sprzyja rozwojowi niektórych kierunków produkcji rolniczej, głównie związanej z obsługą ludności i przemysłu spożywczego. Jest to najbliższy rynek zbytu oraz przetwórstwa płodów rolnych.

2. Prognoza demograficzna i sieć osadnicza

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego ustalił dla powiatu kolskiego zmniejszenie liczby ludności z 91,5 tys. osób w 1999 r. do 87.8 tys. osób w 2020r. /spadek o około 8%/

- Liczba ludności gminy Osiek Mały od 1985 r. do 2004 r. zwiększyła się o 115 osób, pomimo zmniejszania się liczby ludności ogółem w powiecie kolskim
- Uwzględniając ustalenia planu województwa oraz zamierzenia rozwojowe gminy /przy wzroście atrakcyjności jego terenów do inwestowania/ przyjmuje się prognozę, że w 2020r. liczba ludności gminy może wynieść 6000-6500 osób.

- W studium adaptuje się istniejącą sieć osadniczą gminy oraz dotychczasowe funkcje wsi. Wiodącą rolę pełnić będzie nadal wieś Osiek Mały - ośrodek wielofunkcyjny /centrum obsługi gminy/. Miejscowości: Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie, Osiek Mały Kolonia, Młynek i Budziszław Stary rozwijać się mogą jako wsie wielofunkcyjne. Pozostałe miejscowości pełnić będą funkcje osiedleńczo – rolne. Zabudowa wsi: Smólniki Racięckie i Szarłatów, położona na obszarze odkrywki „Drzewce” planowana jest do likwidacji.

3. Prognoza warunków i jakości życia ludności

a/ mieszkalnictwo

Obecna liczba mieszkań w gminie zaspokaja potrzeby jej mieszkańców, głównie w zakresie ilościowym. Istnieje jeszcze duży procent mieszkań wymagających poprawy standardów użytkowych oraz ograniczenia uciążliwości ich eksploatacji dla środowiska. Głównie dotyczy to szybkiej poprawy gospodarki ściekowej na obszarze gminy oraz zastosowanie niskoemisyjnych czynników do ogrzewania mieszkań i domów.

Do koncentracji zabudowy mieszkaniowej, w tym jednorodzinnej, w formie zabudowy osiedlowej, na obszarze gminy wyznacza się tereny w miejscowościach: Osiek Mały, Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie, Osiek Mały Kolonia, Młynek i Budziszław Stary. W miejscowościach tych wyznacza się tereny pod zabudowę mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową.

b/ infrastruktura społeczna

Istniejąca sieć usług wraz z ośrodkiem gminnym zaspokaja podstawowe potrzeby mieszkańców gminy. Obecnie na obszarze gminy prowadzi działalność produkcyjną i usługową około 280 podmiotów gospodarczych, głównie prywatnych.

W studium wyznacza się tereny pod usługi publiczne i komercyjne oraz działalność gospodarczą /tereny produkcyjno – techniczne/. Usługi zaspokajające potrzeby mieszkańców rozmieszczone są we wszystkich jednostkach osadniczych gminy.

W studium główną osią wokół której koncentrują się tereny rozwojowe gminy jest droga powiatowa nr 3205P Koło – Mostki, łącząca również gminę z siedzibą powiatu.

4. Ochrona środowiska przyrodniczego

Położenie gminy powoduje, że cały jej obszar wyróżnia się atrakcyjną rzeźbą oraz wysokimi walorami przyrodniczo – krajobrazowymi, przy czym nawet na terenach pozornie mniej urozmaiconych znaleźć można fragmenty

o dużej różnorodności biologicznej występujących zbiorowisk roślinnych. Obszarami predysponowanymi do szczególnej ochrony są zarówno powierzchnie terasowe doliny Warty, stanowiące krajowy korytarz ekologiczny, według koncepcji ECONET – PL, jak i duży teren prawie całej gminy, obejmujący wysoczyznę morenową Wału Kolskiego, równinę sandrową oraz pagórki czołowo-morenowe, zalesiony w centralnej, zachodniej i północnej części.

W studium określa się granice obszarów predysponowanych do szczególnej ochrony. Są to:

- **dolina Warty** – jeden z głównych obszarów węzłowych o znaczeniu międzynarodowym oraz krajowy korytarz ekologiczny.
- **Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu** (utworzony uchwałą nr 53/86 WRN w Koninie), wyróżniający się urozmaiconą rzeźbą terenu, licznymi jeziorami oraz szatą roślinną.

1/ Dolina Warty położona w granicach gminy Osiek Mały jest częścią składową większego obszaru pod nazwą **OBSZAR DOLINY ŚRODKOWEJ WARTY /E36/**, objętego ochroną w ramach europejskiej sieci ekologicznej „**NATURA 2000**”.

Obszar o pow. około 60134 ha położony w województwach: łódzkim /7%/ i wielkopolskim /93%/ obejmuje dolinę Warty pomiędzy wsią Babin k/Uniejowa i Dębno nad Wartą k/Nowego Miasta.

W powiecie kolskim jest to obszar o pow. 10513 ha, w tym w gminie Osiek Mały – 1063 ha.

Europejska Sieć Ekologiczna „Natura 2000” jest wyznaczona na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

Dolina Środkowej Warty, Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r., została zaliczona do obszarów specjalnej ochrony ptaków „Natura 2000” /kod obszaru PLB300002/ na podstawie kryteriów określonych w Dyrektywie Rady 79/409/EWG, tzw. „PTASIEJ”, dla gatunków ptaków wymienionych w załączniku I Dyrektywy. Zadaniem obszarów szczególnej ochrony /OSO/ jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, głównie w odniesieniu do gatunków wymienionych w załączniku I Dyrektywy Ptasiej UE oraz innych gatunków ptaków przelotnych, czy też zimujących, występujących w dużych koncentracjach.

Na obszarze Doliny Środkowej Warty występują co najmniej 42 gatunki ptaków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Obszar jest ważną ostoją ptaków wodno – błotnych, przede wszystkim w okresie lęgowym.

2/ **Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu** położony na obszarze byłego województwa konińskiego utworzony został uchwałą nr 53/86 WRN w Koninie, na terenie o pow. około 660km². Obszar ten należy do Pojezierza Kujawskiego. Obejmuje tereny o różnej genezie.

W jego granicach znajduje się strefa marginalna ostatniego glacjału oraz fragmenty terenu objętego zlodowaceniem środkowopolskim. Zmianę charakteru rzeźby powstałej w tych dwóch okresach najwyraźniej widać w okolicach Mąkolna. Część „Obszaru” położona na terenie gminy Osiek Mały, obejmująca wysoczyznę morenową Wału Kolskiego, równinę sandrową oraz pagórki czołowo-morenowe – wyróżnia się urozmaiconą rzeźbą terenu, walorami krajobrazowymi, wskaźnikiem lesistości.

Uchwałą, na „Obszarze Chronionego Krajobrazu” ustala zakaz:

- a/ dokonywania zmian w stosunkach wodnych, niszczących potencjał ekologiczny siedlisk
- b/ niszczenia zadrzewień i zakrzewień
- c/ lokalizacji nowych obiektów uciążliwych dla otoczenia
- d/ lokalizacji przemysłowych ferm zwierząt /bezściółowych/
- e/ wykonywania robót melioracyjnych, budowlanych i ziemnych zmieniających stosunki wodne

oraz nakazuje:

- a/ hamowanie procesów degradacji oraz ochronę podstawowych komponentów środowiska, m.in.: poprzez ograniczenie zanieczyszczeń
- b/ propagowanie, popieranie i inicjowanie rolnictwa ekologicznego
- c/ dążenie do powiększania powierzchni lasów, np.: poprzez wyrównywanie granic kompleksów leśnych, zalesianie gruntów kl. V, VI i VIz
- d/ dążenie do powiększania stanu zadrzewień przydrożnych i śródpolnych

W studium, na „Obszarze Chronionego Krajobrazu” na terenie gmin:

Sompolno i Osiek Mały projektuje się rezerwat krajobrazowo-

torfowiskowy „Mąkolno” obejmujący obszar o pow. około 900ha.

Ochroną proponuje się objąć fragment rynny Mąkolneńskiej i Lubstowskiej

z jeziorami Mąkolno i Szczekawa oraz licznymi przyległymi oczkami

wodnymi po dawniejszej eksploatacji torfu. Teren projektowanego

rezerwatu jest przykładem charakterystycznym dla rzeźby strefy

marginalnej lądolodu. Szata roślinna jest bujna i zróżnicowana.

Roślinność szuwarowa i błotna nadaje terenowi niepowtarzalny

„uroczyskowy” charakter. Z roślin rzadkich i chronionych spotyka się

na tym terenie takie gatunki jak: storczyk błotny, storczyk szerokolistny,

storczyk plamisty, czermień błotna, grązel żółty, osoka aloesowata, łączeń

baldaszkowaty, kasaciec żółty.

Ochronie na terenie gminy, na podstawie szeregu przepisów szczególnych podlegają:

- **tereny leśne** (z uwagi na ich korzystny wpływ na klimat, powietrze, wodę, glebę, warunki życia i zdrowie człowieka oraz na równowagę przyrodniczą, nadto znaczenie wodo- i glebochronne, gospodarcze itp.) – w myśl art. 7 i 8 ustawy o lasach, art. 3 ustawy o ochronie gruntów

rolnych i leśnych

- **zadrzewienia i zarośla łąkowe na glebach pochodzenia organicznego** – art. 4 ustawy *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*
- **występujące głównie w lasach oraz dolinach rzek i cieków, stanowiska roślin chronionych i rzadkich** – ustawa *o ochronie przyrody*, rozporządzenie MOŚZNiL *w sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. nr 41/1995, poz. 214)
- **ostoje ptactwa i innych zwierząt** – ustawa *o ochronie przyrody* i rozporządzenie MOŚZNiL *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. nr 15/1995 poz 61)
- **wody podziemne oraz obszary ich zasilania** – m.in. na podstawie art. art. 97 – 100 *Prawa ochrony środowiska* oraz *Prawa wodnego*

- **wszystkie wyżej wymienione** na podstawie zapisu dotyczącego ochrony walorów krajobrazowych – art. 47 *Prawa ochrony środowiska*

3/ Pomniki przyrody:

- dąb szypułkowy o obwodzie 300 cm, rosnący w miejscowości Budziszów Stary,
- lipa drobnolistna o obwodzie 250 cm, rosnąca w parku w Trzebuchowie
- 3 dęby szypułkowe o obwodzie – 300, 350 i 400 cm, rosnące w parku w Dębach Szlacheckich
- jesion wyniosły o obwodzie 380 cm, rosnący w parku w Osieku Małym

4/ Zabytkowe parki:

- park krajobrazowy, 2 poł. XIXw., w zespole dworsko-parkowym w Dębach Szlacheckich,
- park krajobrazowy, 2 poł. XIXw., w zespole dworsko-parkowym w Osieku Małym
- pozostałości parku krajobrazowego, XIXw., w zespole dworsko-parkowym w Rosocha Kolonia
- pozostałości parku dworskiego, poł. XIXw., w Trzebuchowie

5. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego.

Zasady ochrony konserwatorskiej:

1/ Założenia rezydencjonalne i sakralne

Obiekty w miejscowościach: Dęby Szlacheckie, Osiek Wielki, Osiek Mały, Rosocha Kolonia i Trzebuchów podlegają ochronie w granicach założeń oraz w ich najbliższym otoczeniu 50-100m, zależnie od możliwości.

W obrębie stref ochrony konserwatorskiej obowiązuje:

a/ historyczna parcelacja / zgodnie z zasadą niepodzielności zespołów /,

- b/ zachowanie zabytkowej zabudowy,
- c/ zachowanie zabytkowej zieleni,
- d/ podporządkowanie nowych obiektów układowi zabytkowemu w zakresie lokalizacji, skali i formy architektonicznej,
- e/ użytkowanie nie kolidujące z historyczną funkcją obiektu.

2/ Archeologia.

Obszar gminy Osiek Mały został rozpoznany archeologicznie. Na jego obszarze znajdują się zewidencjonowane stanowiska archeologiczne będące pod ochroną konserwatorską. W studium tereny koncentracji stanowisk pokazano jako strefy występowania osadnictwa pradziejowego. Wszelkie prace ziemne na obszarze intensywnego występowania stanowisk archeologicznych oraz w strefie ich ochrony wymagają prowadzenia badań archeologicznych w zakresie uzgodnionym z WWKZ – Kierownikiem Delegatury w Koninie.

3/ Cmentarze.

Ochrona obowiązuje w granicach cmentarza oraz jego najbliższego otoczenia. Dla cmentarzy czynnych (Dęby Szlacheckie, Osiek Wielki) szerokość zewnętrznej strefy ochronnej równa jest szerokości strefy ochrony sanitarnej. Dla nieczynnych cmentarzy ewangelickich (Borecznia Wielka, Lipiny, Młynek, Nowa Wieś, Plebanki, Szarłatów) ustala się zewnętrzną strefę ochronną o szerokości 10.0m – wyłączoną spod zabudowy.

W granicach cmentarza obowiązuje zachowanie :

- a/ historycznej parcelacji,
- b/ historycznego rozplanowania,
- c/ zabytkowej sztuki sepulkralnej i ogrodzenia,
- d/ zabytkowej zieleni.

Cmentarze ewangelickie wymagają rewaloryzacji.

4/ Pojedyncze obiekty budowlane.

Ochrona obejmuje obiekt wraz z jego najbliższym otoczeniem. Obowiązuje zachowanie zabytkowej formy architektonicznej obiektu.

5/ Ustalenia ogólne

Wszelkie zmiany planowane w obiektach i na obszarach objętych ochroną konserwatorską oraz ich najbliższym otoczeniu /m.in. prace budowlane, pielęgnacja zieleni, prace ziemne, zmiany sposobu użytkowania, podziały geodezyjne/ wymagają :

- a/ pozwolenia Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie, działającego z upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu – w odniesieniu

- do obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
- b/ uzgodnienia Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie – w odniesieniu do pozostałych obiektów.

6. Kierunki i zasady kształtowania rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej .

Rolnictwo pozostanie wiodącą funkcją gospodarczą gminy. Na rysunku studium wyodrębniono obszary użytków rolnych z podziałem na grunty rolne, w tym obszary o najwyższej przydatności do produkcji rolnej, użytki zielone /łąki i pastwiska/, lasy i zadrzewienia oraz tereny do zalesienia, wody powierzchniowe. Użytki rolne wchodzące w skład kompleksów glebowo – rolniczych I – IV, podlegają prawnej ochronie, a ich zmiana przeznaczenia na inne cele wymaga zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi bądź Wojewody Wielkopolskiego.

Przy ustalaniu kierunków zagospodarowania gruntów rolnych należy uwzględnić wymogi wynikające z ochrony środowiska przyrodniczego, w tym obejmujące:

1. dolinę Warty – jako obszar specjalnej ochrony,
2. część Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
3. projektowany rezerwat krajobrazowo-torfowiskowy „Mąkolno”,
4. obszary gleb wysokiej klasy bonitacyjnej

Na wymienionych obszarach użytkowanie gruntów powinno być podporządkowane potrzebom zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska i zachowania różnorodności biologicznej.

W dolinie Warty podstawowym zadaniem winno być utrzymanie dotychczasowej ekstensywnej gospodarki łąkowo – pastwiskowej, występującej na przeważającej części terenu.

Na pozostałym terenie gminy, w części dotyczącej zalesienia, zwraca się uwagę na dążenie do powiązań przestrzennych istniejących lasów i projektowanych dolesień /na powierzchni ogółem – około 1100 ha/.

Przy wyznaczaniu nowych terenów pod zalesienia kierowano się ustaleniami granicy polno – leśnej opracowanej przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Koninie.

W studium dopuszcza się zalesianie innych gruntów, głównie położonych na obszarach chronionego krajobrazu, spełniające warunki wynikające z przepisów szczególnych.

7. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

A. Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego dla gminy Osiek Mały:

1. Komunikacja kolejowa

- modernizacja do prędkości eksploatacyjnej pociągów 160km/h (docelowo 250km/h) linii kolejowej o zasadniczym znaczeniu dla powiązań międzynarodowych (C-E20 Kunowice-Poznań-Warszawa-Terespol) przebiegającej przez południowy skraj gminy

2. Infrastruktura techniczna

- nie przewiduje się zmian w przebiegu przez obszar gminy istniejącej infrastruktury przesyłowej:
 - linii elektroenergetycznej o napięciu 220kV, relacji Państwów-Podolszyce
 - linii elektroenergetycznej o napięciu 220kV, relacji Konin-Sochaczew
 - linii elektroenergetycznej o napięciu 110kV, relacji Ślesin-Koło Ruchenna
 - gazociągu wysokiego ciśnienia Dn500, relacji Adamów-Włocławek
 - gazociągu wysokiego ciśnienia Dn200, relacji Koło-Konin

B. Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Osiek Mały:

1. W studium ustala się teren eksploatacji złoża węgla brunatnego w odkrywce „Drzewce” oraz jej uwarunkowania:

- a/ planowany okres eksploatacji w latach 2003-2017
- b/ pracami górnictwymi objęty będzie teren o powierzchni około 600ha, który ulegnie całkowitemu przekształceniu /zniszczona zostanie warstwa glebowa, szata roślinna, stosunki wodne, istniejące uzbrojenie i zabudowa/,
- c/ planowana likwidacja istniejącej zabudowy i uzbrojenia obejmuje tereny wsi: Szarłatów – 17 gospodarstw, Smólniki Racięckie – 34 gospodarstwa, Drzewce – 1 gospodarstwo
- d/ ustala się:
 - granice odkrywki „Drzewce” na obszarze gminy Osiek Mały
 - trasy przebudowy dróg powiatowych na obszarze gminy Osiek Mały i Kramsk
 - przebieg trasy kolei węglowej
 - granicę obszaru górnictwa
 - granicę terenu górnictwa
 - granicę prognozowanego maksymalnego zasięgu leja depresji poziomu trzeciorzędowo-kredowego

- e/ rekultywacją do 2020r. objęte będą tereny o pow. około 600ha, o kierunku leśnym i wodnym
- f/ projektowana odkrywka znajduje się w granicach goplańsko-kujawskiego obszaru chronionego krajobrazu, stąd zachodzi konieczność zbudowania systemów monitoringowania w zakresie zachodzących zmian w stosunkach wód powierzchniowych i podziemnych oraz emisji pyłów i hałasu
- g/ na obszarze odkrywki znajduje się obiekt podlegający ochronie konserwatorskiej (cmentarz ewangelicki z II poł. XIXw. - nieczynny)
2. Ustala się przebieg przebudowy tras dróg powiatowych: nr 3206P z Łuczywna do wsi Drzewce i nr 3214P z Łuczywna do Strumyka (gm. Kramsk), wokół planowanej odkrywki „Drzewce”.
3. Ustala się lokalizację budowy wiaduktu nad torami kolejowymi, w ciągu drogi powiatowej nr 3205P Koło-Mostki.
4. Ustala się zakres przebudowy połączenia dróg powiatowych: nr 3205P i nr 3409P, z Koła do Kol. Czołowo
5. Ustala się korektę łuków dróg powiatowych:
- nr 3422P Osiek Mały – Drzewce
 - nr 3418P Ochle – Młynek
 - nr 3423P Czołowo – Osiek Wielki
 - nr 3205P Koło – Mostki
 - nr 3419P Budziszław Stary – Luboniek
 - nr 3426P Hilerowo - Babiak
 - nr 3202P Biele - Plebanki
6. Trasy rowerowe.
- Aktualnie w gminie brakuje tras rowerowych.
- Położone blisko siebie nadwarciańskie łąki oraz powierzchnie leśne wysoczyn, stanowić mogą atrakcyjny cel wędrówek pieszych i rowerowych tym bardziej, że środowisko przyrodnicze, nagromadzenie rzadkiej roślinności i ostoje ptaków, wzbogacają zespoły i obiekty cenne historycznie, tj. obiekty sakralne, zabytkowe zespoły dworsko – parkowe, cmentarze, pomnikowe okazy drzew.
- Korzystne warunki wypoczynku /w formie agroturystyki/ stwarzają atrakcyjnie położone miejscowości : Budki Stare, Budki Nowe, Budziszław Stary, Nowa Wieś, Drzewce, Witowo, Zielenie, Maciejewo i Smólniki Osieckie.

7. Plan inwestycyjny PSE S.A. uwzględnia przebudowę istniejących linii elektroenergetycznych o napięciu 220kV relacji Konin-Sochaczew i Pątnów-Podolszyce na linie 400kV względnie wielotorowe, wielonapięciowe.
8. Plan rozwoju PGNiG S.A. na lata 2003 – 2006 nie zakłada rozbudowy sieci gazowej wysokiego ciśnienia na obszarze gminy Osiek Mały.
Lokalizacja nowych obiektów budowlanych w stosunku do istniejącej sieci:
 - gazociągu w/c Dn 500, relacji Adamów-Włocławek, rok budowy 1975,
 - gazociągu w/c Dn 200, relacji Koło-Konin, rok budowy 1981,
 - gazociągu w/c Dn 100, odgałęzienie do m. Osiek Wielki, rok budowy 1998
 - stacji gazowej w m. Osiek Wielki o przepustowości $Q = 3000 \text{ m}^3/\text{h}$, rok budowy 1998,powinna być zgodna z wymogami / warunkami technicznymi / zawartymi w przepisach wg których sieć ta została wybudowana.
9. Ustala się rezerwę terenu na gruntach wsi Maciejewo pod powiększenie składowiska odpadów komunalnych.
10. Wg programu gospodarki wodno – ściekowej opracowanego dla Międzygminnego Związku „Kolski Region Komunalny” – przyjęto dla gminy Osiek Mały:
 - obsługę przez oczyszczalnię ścieków w Osieku Małym terenu centralnej i północnej części gminy
 - skierowanie ścieków z południowej części gminy systemem zbiorczej kanalizacji gminnej do oczyszczalni ścieków w Kole
11. Dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych na obszarze gminy w ramach programu niekonwencjonalnych źródeł energii, poza obszarami:
 - Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - Doliny Środkowej Warty, predysponowanej do ochrony w programie europejskiej sieci ekologicznej „NATURA 2000”.
12. Dopuszcza się lokalizację wież telefonii komórkowej na terenach przeznaczonych pod wielofunkcyjny rozwój, poza terenami objętymi ochroną na podstawie przepisów szczególnych.

8. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

W studium ustala się tereny, na których usytuowane są obiekty celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego ustalono, że nie zachodzi potrzeba wyznaczania terenów na obszarze gminy Osiek Mały dla inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. Dopuszcza się lokalizację w/w inwestycji na terenach wyznaczonych pod wielofunkcyjny rozwój.

9. Obszary, dla których sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe.

W pierwszej kolejności należy opracować :

- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych w studium do wielofunkcyjnego rozwoju /obecnie użytkowanych rolniczo/, obejmujących obszary położone:
 - w miejscowościach: Osiek Mały, Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie, Osiek Mały Kolonia, Młynek oraz Budziszław Stary,
 - wzdłuż dróg powiatowych i gminnych, na odcinkach skoncentrowanej zabudowy
- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Doliny Środkowej Warty uwzględniający fragment doliny położony w gminie Osiek Mały
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego terenów eksploatacji bogactw naturalnych na skalę przemysłową,
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla inwestycji , dla których wydanie pozwolenia na budowę może nastąpić w oparciu o ustalenia prawa miejscowego.

10. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi.

Obszary zagrożone wystąpieniem powodzi (zasięg wystąpienia wody 1% - stuletniej na wypadek przerwania wałów przeciwpowodziowych rz. Warty) przedstawiono na rysunku studium. Zasięg zagrożonych wystąpieniem powodzi terenów w gminie Osiek Mały ustalono w oparciu o ustalenia „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego” opracowanego przez WBPP w Poznaniu.

W przypadku planowania inwestycji na terenach zagrożonych wystąpieniem powodzi (zasięg wód o $p=1\%$) konieczne jest spełnienie wymogów art. 83 – ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne /Dz. U. z 2001 r., Nr 115, poz. 1229 z późn. zm./

11. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, wytyczne określania tych wymagań w planach miejscowych.

W studium wskazuje się tereny wielofunkcyjnego rozwoju, obejmujące : zwartą i rozproszoną zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo – usługową, usługową oraz techniczno – produkcyjną. Koncentracja tych terenów, w tym istniejącej zabudowy o różnym przeznaczeniu, skupia się wzdłuż głównych tras komunikacyjnych : dróg powiatowych i gminnych oraz granic administracyjnych m. Koła.

Nowe tereny pod zabudowę uwzględniają, m.in. propozycje zgłoszone we wnioskach do opracowania zmiany studium przez mieszkańców gminy i pozytywnie rozpatrzone przez Wójta Gminy Osiek Mały w rozstrzygnięciu Nr 7320/2/06, z dnia 24. 02. 2006 r.

Nową zabudowę należy lokalizować w odległościach zgodnych z obowiązującymi aktualnie przepisami /o ochronie i kształtowaniu środowiska, prawem budowlanym, rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Polskimi Normami/, poza zasięgiem uciążliwości od dróg.

Zasady kształtowania nowej zabudowy powinny uwzględniać:

- ochronę istniejących układów ruralistycznych oraz zespołów sakralnych i parkowo – dworskich,
- ochronę zabytkowych obiektów oraz innych elementów architektury wiejskiej /np.: przydrożnych kapliczek, krzyży. alei drzew/,
- zachowanie ciągłości różnorodności form dziedzictwa wiejskiego, szczególnie charakterystycznych detali architektonicznych, takich jak: gzymsy, okapy, podcienie, formy dachów,
- przekształcanie istniejącej zabudowy, najczęściej „ulicówki”, w zwarte układy poprzez zabudowę plombową oraz praktykę powiększania tych terenów na głębokość większą niż 50 ~ 70 m od głównych tras komunikacyjnych,
- porządkowanie przestrzeni publicznych : placów, parków, zieleńców, boisk i tworzenie miejsc integracji społecznej,
- elementy kompozycji urbanistycznej : dominanty przestrzenne, osie widokowe, sylwety, charakterystyczne formy terenowe, zieleń urządzoną, przydrożną i śródpolną.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych w studium pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo – usługową, usługową i techniczno – produkcyjną, należy uwzględnić następujące warunki:

- dostęp każdej działki budowlanej do drogi publicznej,
- dojazd i dojazd z drogi publicznej,
- zabezpieczenie miejsc postojowych dla samochodów w granicach działki wg obowiązującego normatywu,
- właściwe gromadzenie odpadów na działce,
- możliwość podłączenia do sieci infrastruktury technicznej,
- ograniczenie uciążliwości prowadzonej działalności gospodarczej do terenu własności działki.

W studium określa się ogólne zasady i standardy kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów na obszarze gminy:

1. dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz mieszkaniowo – usługowej:

- na jednej działce przeznaczonej pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub mieszkaniowo – usługową można realizować tylko jeden budynek mieszkalny lub mieszkalny z wbudowaną usługą oraz jeden budynek gospodarczy / garaż /,
- linia zabudowy musi uwzględniać zabudowę na sąsiednich działkach oraz funkcję drogi publicznej i jej uciążliwość,
- powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 40% pow. działki,
- co najmniej 30 % powierzchni działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,
- poziom podłogi parteru nie wyżej niż 50 ~ 100 cm od poziomu projektowanego terenu działki,
- wysokość budynków nie powinna przekraczać dwóch kondygnacji z użytkowym poddaszem,
- maksymalna wysokość kalenicy dachu – 12 m,
- dachy dwu lub wielospadowe o nachyleniu połaci 30° ~ 45°,
- powierzchnia usług wbudowanych nie powinna przekraczać pow. 100 m² pow. użytkowej,
- gabaryty i charakter nowych obiektów muszą stanowić kontynuację formy architektonicznej i charakteru zabudowy w odniesieniu do obiektów zrealizowanych lub będących w realizacji w sąsiedztwie działki,
- działki budowlane przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 800 m², a pod zabudowę

- mieszkaniowo – usługową nie mniejszą niż 1000 m²,
- minimalna szerokość działki nie powinna być mniejsza niż 22 m.

2. dla zabudowy usług publicznych i komercyjnych:

- linia zabudowy musi uwzględniać zabudowę na sąsiednich działkach oraz funkcję drogi publicznej i jej uciążliwość,
- powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 50 % pow. działki,
- co najmniej 30 % pow. działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,
- poziom stanu zerowego parteru na wysokości nie wyżej niż 30 cm od poziomu projektowanego terenu działki,
- maksymalna wysokość zabudowy do 3 kondygnacji,
- maksymalna wysokość kalenicy dachu do 15 m,
- dachy płaskie lub wielospadowe o nachyleniu połaci do 30°,
- uciążliwość prowadzonej działalności usługowej nie może wykraczać poza granicę własności nieruchomości,
- wokół obiektów usługowych należy projektować przestrzeń publiczną z zielenią i małą architekturą,
- zabezpieczenie miejsc parkingowych zgodnie z obowiązującym normatywem
- działki przeznaczone pod zabudowę usługową powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 2000 m²,
- minimalna szerokość działki nie powinna być mniejsza niż 30 m.

3. dla zabudowy techniczno – produkcyjnej:

- linia zabudowy musi uwzględniać zabudowę na sąsiednich działkach oraz funkcję drogi publicznej i jej uciążliwość,
- powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 40 % pow. działki, co najmniej 20 % pow. działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,
- poziom stanu zerowego parteru na wysokości nie wyżej niż 30 cm od poziomu projektowanego terenu działki,
- maksymalna wysokość zabudowy do 2 kondygnacji,
- maksymalna wysokość kalenicy dachu do 12 m,
- dachy płaskie lub wielospadowe o nachyleniu połaci do 30°,
- uciążliwość prowadzonej działalności gospodarczej nie może wykraczać poza granicę własności nieruchomości,
- wokół ogrodzenia nieruchomości nasadzić zieleń izolacyjną,
- działki przeznaczone pod zabudowę techniczno – produkcyjną powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 2500 m²,
- minimalna szerokość działki nie powinna być mniejsza niż 30 m.

4. dla lokalizacji elektrowni wiatrowych:

/dla celów komercyjnych i gospodarczych/

- zakaz lokalizacji obiektów wież na terenach wielofunkcyjnego rozwoju o wiodącej funkcji zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej oraz terenach objętych ochroną środowiska przyrodniczego /Goplańsko-Kujawskiego obszaru chronionego krajobrazu oraz europejskiej sieci ekologicznej „Natura 2000”/.
- działki przeznaczone pod lokalizację wież elektrowni wiatrowych nie powinny być większe niż 0.49 ha,
- przeznaczenie terenu obejmuje lokalizację wież oraz całej infrastruktury związanej z funkcjonowaniem elektrowni wiatrowych,
- maksymalna wysokość wież dla celów komercyjnych nie powinna przekroczyć 100 m, a z łopatami rotera 150 m,
- maksymalna wysokość wież dla celów gospodarczych /niekomercyjnych/ nie powinna przekroczyć 25 m, a z łopatami rotera 35 m,
- rozwiązania techniczne muszą ograniczyć uciążliwość elektrowni wiatrowych do granic własności nieruchomości,
- oznakowanie wież musi uwzględniać zachowanie bezpieczeństwa ruchu statków powietrznych oraz ochronę migrujących ptaków.

5. dla lokalizacji masztów telefonii komórkowej

- zakaz lokalizacji masztów na terenach wielofunkcyjnego rozwoju o wiodącej funkcji zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo – usługowej oraz terenach objętych ochroną środowiska przyrodniczego /Goplańsko-Kujawskiego obszaru chronionego krajobrazu oraz europejskiej sieci ekologicznej „Natura 2000”/.

6. ogólne zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów wokół następujących urządzeń infrastruktury technicznej:

A. Sieci drogowej

Parametry układu komunikacji gminy:

- 1/ Adaptuje się istniejące drogi w liniach rozgraniczających wraz ze stanem ich zagospodarowania i uzbrojenia.
- 2/ Normatywna szerokość projektowanych dróg w liniach rozgraniczających powinna wynosić:

- drogi powiatowe, klasy G - 25 m,
- drogi powiatowe, klasy Z - 20 m,
- drogi gminne, klasy L - 15 m,
- drogi gminne, klasy D - 12 m,
- drogi dojazdowe / nie będące drogami publicznymi / ,minimum - 4 m.

Zasady kształtowania układów komunikacyjnych w gminie:

- 1/ Adaptuje się istniejące drogi w liniach rozgraniczających oraz dopuszcza ich przebudowę i modernizację.
- 2/ Wzdłuż dróg należy projektować :
 - zatoki postojowe i parkingi,
 - chodniki na obszarach zwartej zabudowy,
 - ścieżki rowerowe,
 - rowy odwadniające,
 - zieleń o charakterze izolacyjnym.
- 3/ Poza pasami drogowymi dróg klasy G należy projektować rezerwę terenu o szer. 6 ~ 12 m pod budowę dróg obsługujących oraz przebieg projektowanej infrastruktury technicznej nie związanej z funkcjonowaniem tych dróg.

Zasady kształtowania zabudowy przy drogach:

- 1/ Adaptuje się istniejącą zabudowę wraz ze zjazdami z posesji na drogi publiczne.
- 2/ Przy lokalizowaniu nowych obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących z drogami publicznymi należy uwzględnić strefę uciążliwości tych dróg dla stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenie dla upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska naturalnego.
- 3/ Ustala się usytuowanie nowoprojektowanej zabudowy od krawędzi jezdni:
 - a/ dla dróg powiatowych, klasy G:
 - obiekty budowlane przeznaczone na pobyt ludzi - 30 m dla obiektów jednokondygnacyjnych oraz 40 m dla obiektów wielokondygnacyjnych,
 - b/ dla dróg powiatowych, klasy Z:
 - obiekty budowlane przeznaczone na pobyt ludzi – 20 m,
 - c/ dla dróg gminnych, klasy L i D:
 - obiekty budowlane przeznaczone na pobyt ludzi – nie mniej niż 10 m.

- 4/ Parametry techniczne dla dróg oraz warunki zabudowy powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami :
- a/ Ustawą o drogach publicznych z dnia 21. 03. 1985 r.
/ tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. , Nr 204, poz. 2086 /,
 - b/ Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02. 03. 1999 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie / Dz. U. z 1999 r., Nr 43, poz. 430 /,
 - c/ Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12. 04. 2002 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz.U. z 2002r., Nr 75, poz. 690 ze zm./

B. Sieci gazowej

Stan sieci gazowej w gminie:

- 1/ gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 500 , Adamów – Włocławek, rok budowy 1975,
- 2/ gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 200, Koło - Konin, rok budowy 1981,
- 3/ gazociąg wysokiego ciśnienia Dn 100, odgałęzienie do stacji gazowej w Osieku Wielkim, rok budowy 1998
- 4/ stacja gazowa w/c $Q = 3000 \text{ m}^3/\text{h}$ w Osieku Wielkim, rok budowy 1998.

Lokalizacja nowych obiektów budowlanych w stosunku do sieci gazowej:

- 1/ Lokalizacja nowych obiektów budowlanych w stosunku do istniejącej sieci gazowej w/c powinna być zgodna z wymogami zawartymi w przepisach wg których sieć ta została wybudowana.
- 2/ Dla lokalizacji obiektów budowlanych względem w/w sieci gazowej, dla której wydano pozwolenie na budowę :
 - a/ przed 10. 08. 1989 r . – obowiązują ustalenia zgodne z przepisami Rozporządzenia Ministra Górnictwa ,w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe /Dz. U.z 1978 r., Nr 21, poz. 94/ i normami branżowymi BN-71/8976-31 oraz BN-80/8976-31
 - b/ przed 12. 12. 2001 r. – obowiązują ustalenia zgodne z przepisami Ministra Przemysłu i Handlu, w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe /Dz. U. z 1995r., Nr 139, poz. 686/

Z powyższych przepisów wynika, że maksymalna odległość obiektów terenowych od:

- istniejącego gazociągu Dn500 wynosi 65m od osi gazociągu na stronę (od granicy terenu)
 - istniejącego gazociągu Dn200 i Dn100 wynosi 35m od osi gazociągu na stronę (od granicy terenu)
 - istniejącej stacji gazowej wynosi 35m od granicy terenu stacji.
- 3/ Uzgodnienia z OGP „Gaz-System” Sp. z o.o. Oddział w Poznaniu wymagają wszelkie zbliżenia, kolizje i ingerencje w strefę czynną w/w sieci gazowej.

C. Sieci elektroenergetycznej:

Stan sieci elektroenergetycznej w gminie

- 1/ linia elektroenergetyczna o napięciu 220 kV, relacji Pątnów-Podolszyce,
- 2/ linia elektroenergetyczna o napięciu 220 kV, relacji Konin - Sochaczew
- 3/ linia elektroenergetyczna o napięciu 110 kV, relacji Ślesin – Koło Ruchenna
- 4/ linie elektroenergetyczne o napięciu 15 kV,
- 5/ stacje transformatorowe 15/0,4 kV,
- 6/ linie elektroenergetyczne o napięciu 0.4 kV.

Ogólne warunki lokalizacji nowych urządzeń elektroenergetycznych:

- 1/ Zamierzenia inwestycyjne PSE S.A. uwzględniają możliwość budowy linii 400 kV lub linii wielotorowej, wielonapięciowej, po trasie istniejącej elektroenergetycznej linii przesyłowej 220 kV, relacji Konin - Sochaczew
- 2/ Zamierzenia Koncernu Energetycznego Energa S.A. nie przewidują realizacji na terenie gminy inwestycji mogących w istotny sposób ograniczyć zagospodarowanie terenu.
- 3/ W miarę potrzeb i możliwości wykonywane będą modernizacje i remonty istniejącej sieci elektroenergetycznej.
- 4/ Kierunki zagospodarowania gminy muszą uwzględniać dostęp terenu do sieci elektroenergetycznej i możliwości zasilania nowych obiektów.
- 5/ Przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy rezerwować tereny pod lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV z uwzględnieniem ich powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi.

Ograniczenia w zabudowie wokół urządzeń elektroenergetycznych:

- 1/ Ustala się ograniczenia w zabudowie wzdłuż istniejących linii elektroenergetycznych o napięciu 220 kV, relacji Konin – Sochaczew i Pątnów – Podolszyce. Wzdłuż tych linii należy przestrzegać ograniczeń w użytkowaniu terenu o szerokości 68m, po 34m od osi linii w obu kierunkach. /docelowo dla linii 400 kV po 50m od osi linii/
- 2/ Ustala się ograniczenia w zabudowie wzdłuż istniejącej linii elektroenergetycznej o napięciu 110 kV, relacji Ślesin – Koło Ruchenna. Wydzielony pas terenu ograniczonego użytkowania dla linii 110 kV wynosi po 15m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii.
- 2/ Bezpieczne odległości należy zachować od urządzeń elektroenergetycznych na terenie gminy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami / m.in. : PN-E-05100 – 1, z 1998 r., „Elektroenergetyczne linie napowietrzne Projektowanie i Budowa.”, N-SEP-E-003 i N-SEP-E-004.

12. Inne obszary problemowe.

Przez „obszar problemowy”, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, rozumie się : „ obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych , wskazany w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy „,

Na terenie gminy Osiek Mały takim obszarem jest dolina Warty, dla której wymagane jest opracowanie kompleksowego zagospodarowania, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.

Opracował:

III. SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM

13. Synteza ustaleń zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Osiek Mały.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest aktem planowania miejscowego, które pełni trzy podstawowe funkcje:

1. jest aktem polityki przestrzennej gminy, przez co określa politykę rozwoju gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego,
2. koordynuje ustalenia planów miejscowych,
3. promuje gminę na zewnątrz.

Podstawowymi elementami polityki przestrzennej są:

- polityka lokalizacyjna,
- polityka w zakresie obrotu nieruchomościami /głównie obrotu gruntami/,
- polityka inwestycyjna /procesy inwestycyjne, finansowanie inwestycji/.

Zadaniem polityki przestrzennej, zwłaszcza dla władz samorządowych, jest harmonizowanie interesu publicznego z interesami prywatnymi.

Zakres merytoryczny studium obejmuje dwie podstawowe fazy:

- A . analizę uwarunkowań rozwoju wynikających, m.in. z oceny stanu środowiska przyrodniczego, stanu środowiska kulturowego, z przeznaczenia zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- B . określenie funkcji oraz kierunków zagospodarowania terenu gminy.

I UWARUNKOWANIA ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY

1. Stan środowiska przyrodniczego

a/ południowo-zachodnia część terenu, to *dolina Warty* , stanowiąca oś ekologiczną systemu ochrony krajobrazu, wchodząca w skład systemów obszarów chronionych, obowiązujących w państwach Unii Europejskiej oraz w skład systemu krajowej sieci ekologicznej.

Dolina Warty jest częścią Pradoliny Warszawsko - Berlińskiej, porośniętą przez łąki i pastwiska zalewowe, kępy drzew na wydmach oraz doskonałym miejscem lęgowym i żerowiskiem dla wielu gatunków ptaków wodnych i błotnych.

Podstawową funkcją tego obszaru jest zachowanie przestrzennej ciągłości pomiędzy dwoma najważniejszymi systemami przyrodniczymi Polski, tj. dolinami Wisły i Odry. Jest to szczególnie ważne dla ptaków

migrujących i gniazdujących na terenach błotnych i wodnych, które wymagają na trasie przelotu obecności otwartych obszarów, stanowiących bazę żywieniową i miejsca lęgowe.

- b/ północna i wschodnia część terenu od Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej, to rozległy obszar wysoczyzny moreny płaskiej Wału Kolskiego i Równiny Drzewcowskiej, stanowiący fragment Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Jest to obszar wyróżniający się urozmaiconą rzeźbą terenu oraz dużą lesistością (dwa duże kompleksy leśne o pow. około 1400ha.
- c/ północno-zachodnia część terenu obejmująca wysoczyznę pagórkowatą ze strefą pagórków czołowo-morenową wyznaczających maksymalny zasięg zlodowacenia bałtyckiego w rejonie wsi: Łuczywno i Smólniki Osieckie jest fragmentem Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Jest to obszar wyróżniający się najbardziej urozmaiconą rzeźbą terenu i krajobrazu, atrakcyjny dla rekreacji.
- d/ udokumentowane złoża kopalin oraz wód podziemnych
- kruszywo naturalne, złożo „Drzewce”, obejmuje pole o łącznej powierzchni około 10.0 ha i zasobach bilansowych rzędu – 278 tys.ton
 - kruszywo naturalne, złożo „Dęby Szlacheckie” – piasków kwarcowych do produkcji betonów komórkowych i cegły wapienno-piaskowej. Złożo o zasobach rozpoznanych – 4839 tys.ton. Koncesja na eksploatację pola o pow. 16.0 ha wydana przez Wojewodę Wielkopolskiego w 2003r.
 - węgiel brunatny, złożo „Drzewce” położone na obszarze gmin: Kramsk i Osiek Mały. Złożo o zasobach rozpoznanych szczegółowo – 37714 tys.ton. Koncesja na eksploatację złoża wydana przez Ministra O.Ś.Z.N. i L w 1999r.
 - zbiornik wód podziemnych nr 150, Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej, o powierzchni 1904 km², zakwalifikowany do „obszarów najwyższej ochrony”
- e/ obszary o wysokich walorach środowiska przyrodniczego:
- tereny z najlepszymi w gminie glebami kl. III i IV, występują na obszarze położonym na wschód od drogi powiatowej nr 3205P Koło-Mostki i częściowo w centralnej części gminy
- f/ obszary o przeciętnych walorach środowiska przyrodniczego, które nie podlegają ochronie przed zmianą użytkowania:
- tereny z przewagą gruntów piaszczystych V i VI klasy, położone na obszarze na zachód od drogi powiatowej nr 3205P Koło-Mostki, w tym:
 - tereny z występowaniem wody gruntowej poniżej 2 m, korzystne

dla zabudowy i zalesienia.

- tereny w obrębie doliny Warty, mniej korzystne dla zabudowy ze względu na duże wahania wody gruntowej oraz mało korzystne warunki topoklimatyczne.

2. Stan środowiska kulturowego

Z wykazu obiektów zabytkowych w gminie Osiek Mały wynika, że większość z nich pochodzi z XIX/XX wieku.

Do najstarszych zalicza się :

- kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Dębach Szlacheckich, 1756r.
- kościół parafialny p.w. św. Bartłomieja w Osieku Wielkim , 1890r.
- zespoły dworsko-parkowe w Dębach Szlacheckich, Osieku Małym, Rosocha Kolonii, z XIXw.

3. Sfera społeczno – gospodarcza

a/ zagadnienia demograficzne

- liczba ludności :

od 1985 r. tendencja wzrostowa /z 5726os. w 1985r. do 5841os. w 2004r./

- wskaźnik zatrudnienia /2005r./ - 54,0 %,

- stopa bezrobocia /2005r./ - 10,5 %,

- głównym źródłem utrzymania ludności jest rolnictwo,

b/ sieć osadnicza

Sieć osadniczą tworzą 23 sołectwa. Zabudowa wsi nawiązuje do rolniczego charakteru gminy. Tworzy ona ciągi zabudowy wzdłuż istniejących dróg.

W strukturze wiekowej budynków 5,8 % stanowi zabudowa zrealizowana do 1944 r.

Wszystkie miejscowości w gminie są zwodociagowane.

c/ sieć usług podstawowych

Sieć usług podstawowych z zakresu : oświaty, handlu, drobnego rzemiosła i kultury jest wystarczająca. W gminie nie występują zakłady przemysłowe. Siedziba gminy, Osiek Mały, pełni funkcję gminnego centrum usługowego w powiązaniu z usługami zlokalizowanymi w miejscowościach: Osiek Wielki i Dęby Szlacheckie.

4. Rolnictwo i leśnictwo

A. Rolnictwo

Warunki przyrodnicze sprzyjają intensywnej produkcji rolnej we wschodniej części gminy od drogi Koło-Sompolno. Na pozostałym obszarze przeważają gleby słabe V i VI klasy. Wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej wynosi 39.0pkt. /przy średniej krajowej – 66.6 pkt./. Gleby klasy V-VIz zajmują około 58% gruntów ornych i występują w centralnej oraz zachodnio-północnej części gminy. Gleby klasy III-IV występują w zwartym kompleksie. Są to na ogół gleby brunatne lub bielcowe wytworzone z glin i piasków gliniastych na glinie oraz czarne ziemie na terenach wilgotniejszych. Gleby te są podstawą wysokotowarowej produkcji zbóż i upraw przemysłowych.

W dolinie Warty przeważają rozległe połacie podmokłych i wilgotnych łąk z zadrzewieniami łęgowymi, zasługujące na szczególną ochronę.

Udział gruntów ornych w ogólnej powierzchni gminy wynosi około 62%, a udział łąk i pastwisk około 10%.

Przydatność rolniczą gleb określają kompleksy, z którymi związany jest odpowiedni dobór roślin uprawnych. Na terenie gminy dominują kompleksy żytnie bardzo dobre, dobre, słabe i bardzo słabe oraz zbożowo-pastewny mocny.

W strukturze własności gruntów dominuje sektor prywatny, który obejmuje grunty osób fizycznych o pow. 6475ha, co stanowi 74.3% ogólnej powierzchni gminy.

Rolnictwo jest głównym źródłem utrzymania mieszkańców i główną funkcją gospodarczą gminy.

B. Leśnictwo

Grunty leśne i zadrzewienia zajmują - 1763 ha, co stanowi 20 % ogólnej powierzchni gminy, w tym lasy państwowe obejmują obszar – 1166ha, a lasy prywatne – 597ha.

Lasy występują w dwóch dużych kompleksach o ogólnej pow. ponad 1400ha, w południowo-zachodniej oraz centralnej i północnej części gminy, na terenie Goplańsko-Kujawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Przeważającym typem siedliska w kompleksach leśnych jest bór świeży, a dominującym gatunkiem drzewostanu – sosna. Lokalnie występuje bór świeży mieszany. Szatę roślinną gminy uzupełniają o niewielkiej powierzchni lasy prywatne.

5. Komunikacja i infrastruktura techniczna

5.1 Komunikacja

Układ dróg w gminie tworzą :

- drogi powiatowe :
 - nr 3214P Kramsk - Szarłatów,
 - nr 3418P Ochle – Młynek,
 - nr 3205P Koło – Mostki,
 - nr 3206P Stefanowo – Koło,
 - nr 3202P Biele – Plebanki,
 - nr 3426P Hilerowo - Babiak,
 - nr 3422P Osiek Mały – Drzewce,
 - nr 3419P Budziszław Stary – Luboniek,
 - nr 3423P Czołowo – Osiek Wielki
- drogi gminne.

Wszystkie drogi wymagają modernizacji – rozbudowy i przebudowy, dostosowującej je do aktualnych natężeń ruchu i potrzeb rozwojowych gminy. Przebudowa tras dróg powiatowych nr 3206P i 3214P wokół projektowanej odkrywki „Drzewce”.

Przez teren gminy przebiega linia kolejowa E-20, relacji Berlin-Warszawa-Moskwa.

5.2 sieć wodociągowa

Wszystkie miejscowości w gminie są zwodociągowane, a ujęcia wody funkcjonują: w Osieku Wielkim, Dębach Szlacheckich i Nowej Wsi.

5.3 sieć kanalizacyjna

Istniejąca oczyszczalnia w Osieku Małym obsługuje jedynie obiekty użyteczności publicznej oraz zabudowę mieszkaniową w części wsi. Na pozostałym terenie gminy ścieki gromadzone są w szczelnych zbiornikach, z których nieczystości wywożone są do punktów zlewnych przy oczyszczalniach w Osieku Małym i w Kole. Docelowo, z południowej części gminy, ścieki będą odprowadzane do oczyszczalni w Kole

5.4 gospodarka odpadami komunalnymi

We wsi Maciejewo funkcjonuje składowisko odpadów komunalnych obsługujące gminę Osiek Mały i miasto Koło.

Administratorem składowiska jest Zakład Utylizacji Odpadów w Kole.

5.5 elektroenergetyka

Przez teren gminy przebiegają linie napowietrzne:

- linia o napięciu 220 kV, Patnów – Podolszyce
- linia o napięciu 220 kV, Konin – Sochaczew
- linia o napięciu 110 kV, Ślesin – Koło Ruchenna

5.6 energetyka gazowa

Sieć gazową w gminie tworzą:

- gazociąg w/c Dn 500, Adamów – Włocławek, z 1975r.,
- gazociąg w/c Dn 200, Koło – Konin, z 1981r.
- gazociąg w/c Dn 100, odgałęzienie Osiek Wielki, z 1998r.,
- stacja gazowa w/c o przepustowości $Q = 3000 \text{ m}^3/\text{h}$, z 1998r.
- instalacja gazowa w części wsi.

II. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

1. Wiodące funkcje przestrzenne:

a/ strefa rolno – leśna z wielofunkcyjnym rozwojem wsi, w granicach której rozwijać się mogą : rolnictwo, pozarolnicza działalność produkcyjna i usługowa.

Dotychczasowa rola jednostek osadniczych jako ośrodków osiedleńczo– rolnych , będzie się kształtować w kierunku ośrodków wielofunkcyjnych.

Tereny bezpośrednio przylegające do zabudowy mogą być miejscem lokalizacji obiektów i urządzeń produkcji rolniczej oraz usług rolniczych, z wyeliminowaniem konfliktów sanitarnych.

b/ strefa związana z Wartą, w granicach której gospodarowanie terenami podporządkowane będzie ochronie walorów przyrodniczych i kulturowych, a przede wszystkim ochronie środowiska przyrodniczego.

c/ strefa Konińsko – Tureckiego Zagłębia Węglowego – rejon związany z istniejącą i projektowaną eksploatacją węgla brunatnego oraz przemysłem energetycznym bazującym na tym surowcu. W gminie obejmuje obszar odkrywki „Drzewce” w granicach obszaru górniczego

2. Zagadnienia ludnościowe i sieć osadnicza

Dane statystyczne wskazują na stabilną liczbę ludności.

Mając na względzie , z jednej strony dotychczasowe tendencje, z drugiej – zamierzenia w zakresie budowy mieszkań na terenie gminy przez mieszkańców Koła i wzrost atrakcyjności do inwestowania, liczba ludności gminy w 2020 r. może wynosić 6000 - 6500 osób.

W układzie funkcjonalno - przestrzennym jednostek osadniczych nie przewiduje się istotnych zmian.

Obecny stan mieszkalnictwa w gminie zaspokaja potrzeby jej mieszkańców w zakresie ilościowym. W odniesieniu do istniejącej zabudowy konieczna jest poprawa stanu jakościowego, głównie w zakresie kanalizacji oraz wymiany kotłowni węglowych na rzecz paliw niskoemisyjnych.

Generalnym założeniem przyjętym w studium jest ograniczanie rozproszenia budownictwa poprzez intensyfikację wykorzystania terenów mieszkaniowych w ramach istniejącego zainwestowania.

Celem zwiększenia wyposażenia wiejskich ośrodków w usługi publiczne, przyjęto:

- rozwój usług gminnych w Osieku Małym,
- rozwój usług podstawowych celem zapewnienia równego dostępu do usług wszystkim mieszkańcom,
- rozwój usług ponadpodstawowych w miejscowościach: Osiek Mały, Osiek Wielki i Dęby Szlacheckie.

3. Ochrona środowiska przyrodniczego

Szczególną ochroną należy objąć:

a/ odcinek doliny Warty, jako element składowy *Doliny Środkowej Warty, E 36*, objętej ochroną w ramach europejskiej sieci ekologicznej „NATURA 2000”.

Użytkowanie i zagospodarowanie tego terenu, z uwagi na rolę w strukturze przyrodniczej, powinno być podporządkowane potrzebom zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska z zachowaniem cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej.

b/ Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu, utworzony na podstawie uchwały nr 53/86 WRN w Koninie. Obszar ten należy do Pojezierza Kujawskiego i obejmuje tereny o różnej genezie.

Część „Obszaru” położona na terenie gminy Osiek Mały, obejmująca wysoczyzną morenową Wału Kolskiego, równinę sandrową oraz pagórki czołowo-morenowe – wyróżnia się urozmaiconą rzeźbą terenu, walorami krajobrazowymi, wskaźnikiem lesistości.

Uchwała określa zakazy i nakazy o stosunkowo małych ograniczeniach w działalności gospodarczej na „obszarze chronionego krajobrazu”.

W studium na Obszarze Chronionego Krajobrazu na terenie gmin: Sompolno i Osiek Mały projektuje się rezerwat krajobrazowo – torfowiskowy „MAKOLNO”.

c/ pomniki przyrody,

d/ zabytkowe parki.

4. Kierunki i zasady kształtowania rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

- dla obszarów nizinnych w dolinie Warty wskazane jest utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania w formie ekstensywnej gospodarki łąkowo – pastwiskowej celem zachowania różnorodności biologicznej,
- dla terenów o atrakcyjnych walorach przyrodniczo – krajobrazowych, polno - leśnych, położonych w granicach chronionego krajobrazu, wskazane jest zalesienie,
- dla terenów, na których występują dobre gleby, wskazany jest rozwój funkcji rolniczej,
- realizacja programu zalesień, wg opracowanej granicy polno – leśnej, spowoduje przyrost terenów zalesionych o około 1 100 ha,
- do zalesienia można przeznaczać również grunty, jeżeli :
 - są klasy VI lub V,
 - są położone na stoku o średnim nachyleniu 15 %,
 - są okresowo zalewane,
 - są zdegradowane w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych,
- w zakresie gospodarki leśnej należy dążyć do zwiększenia zalesień i do wyrównywania granic kompleksów leśnych poprzez zalesienia gruntów nieprzydatnych do produkcji rolnej.
Prace zadrzewieniowe należy prowadzić w sposób kompleksowy, z uwzględnieniem przede wszystkim ich funkcji biologicznych, estetycznych i rekreacyjnych.

5. Kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej

5.1 Komunikacja

- modernizacja, rozbudowa i przebudowa istniejących dróg w celu dostosowania ich do rosnącego natężenia ruchu i potrzeb rozwojowych gminy.
W zakresie dróg powiatowych jest to zadanie inwestycyjne o znaczeniu ponadlokalnym, a w zakresie dróg gminnych – jest to inwestycja celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

5.2 Elektroenergetyka

- adaptacja linii o napięciu 220kV, relacji Pątnów – Podolszyce wraz z pasem ograniczonego użytkowania /2 x po 34m/
- adaptacja linii o napięciu 220kV, relacji Konin – Sochaczew wraz z pasem ograniczonego użytkowania /2 x po 34m/

- adaptacja linii o napięciu 110kV, relacji Ślesin – Koło Ruchenna wraz z pasem ograniczonego użytkowania /2 x po 15m/
- budowa i modernizacja linii średniego i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych w celu likwidacji spadków napięć i niedoborów dostaw energii elektrycznej
- możliwość przebudowy istniejących linii o napięciu 220kV na linie 400kV, względnie wielotorowe wielonapięciowe.

5.3 Energetyka gazowa

Adaptacja istniejących urządzeń.

- gazociągu w/c Dn 500, Adamów – Włocławek, z 1975r.,
- gazociągu w/c Dn 200, Koło – Konin, z 1981r.
- gazociągu w/c Dn 100, odgałęzienie Osiek Wielki, z 1998r.,
- stacji gazowej w/c o przepustowości $Q = 3000 \text{ m}^3/\text{h}$, z 1998r.

5.4 Gospodarka wodno - ściekowa i wysypisko śmieci

- adaptacja istniejących ujęć wody wraz z siecią rozdzielczą,
- adaptacja oczyszczalni ścieków typu „LEMNA” w Osieku Małym wraz z siecią przesyłową /kolektorami/.
- rozbudowa systemu kanalizacji sanitarnej w gminie, z docelowym odprowadzaniem ścieków do oczyszczalni w Osieku Małym i Kole,
- dla gospodarstw gromadzących ścieki w szczelnych zbiornikach na działce wyznacza się punkty zlewne przy oczyszczalniach w Osieku Małym i Kole,
- adaptacja składowiska odpadów komunalnych w Maciejewie, z rezerwą terenu pod jego powiększenie

6. **Obszary, dla których sporządzenie miejscowego planu jest obowiązkowe**

Opracowania planów miejscowych wymagają :

- tereny przeznaczone w studium do wielofunkcyjnego rozwoju, położone, m.in.: w miejscowościach: Osiek Mały, Osiek Wielki, Dęby Szlacheckie, Osiek Mały Kolonia, Młynek oraz Budziszław Stary,
- tereny rozwojowe wzdłuż dróg powiatowych i gminnych na odcinkach skoncentrowanej zabudowy,
- Dolina Środkowej Warty, /odcinek w gm. Osiek Mały/
- tereny eksploatacji bogactw naturalnych na skalę przemysłową,
- tereny inwestycji, dla których wydanie pozwolenia na budowę może nastąpić w oparciu o ustalenia prawa miejscowego.

7. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, wytyczne określania tych wymagań w planach miejscowych

W studium wskazano tereny wielofunkcyjnego rozwoju, obejmujące: zwartą i rozproszoną zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo – usługową, usługową oraz techniczno – produkcyjną.

Koncentracja tych terenów, w tym istniejącej zabudowy o różnym przeznaczeniu, skupia się wzdłuż głównych tras komunikacyjnych: dróg powiatowych i gminnych oraz granic administracyjnych m. Koła.

Nowe obiekty budowlane należy lokalizować zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie, m.in. ochrony i kształtowania środowiska, prawa budowlanego, rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Polskimi Normami.

Opracował:

SPIS TREŚCI :

WPROWADZENIE

1. Potrzeba opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy	- 4
2. Podstawa opracowania zmiany studium	- 5
3. Materiały wyjściowe	- 5
I. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU	
1. Ogólna charakterystyka gminy	- 6
2. Stan środowiska przyrodniczego	- 7
2.1 Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	
2.1.1 Typy krajobrazu	
2.1.2 Budowa geologiczna	
2.1.3 Surowce mineralne	
2.1.4 Wody powierzchniowe	
2.1.5 Wody podziemne	
2.1.6 Gleby	
2.1.7 Szata roślinna	
2.1.8 Fauna	
2.1.9 Klimat	
2.2 Ocena stanu i funkcjonowania środowiska	
2.3 Struktura przyrodniczo-funkcjonalna terenu	
3. Stan środowiska kulturowego	- 15
4. Sfera społeczno – gospodarcza	- 17
5. Rolnictwo i leśnictwo	- 19
6. Komunikacja	- 21
7. Infrastruktura techniczna	- 22
7.1. Sieć wodociągowa i kanalizacja	
7.2. Gospodarka odpadami komunalnymi	
7.3. Elektroenergetyka	
7.4. Energetyka gazowa	
8. Wnioski wynikające z oceny dotychczasowego zagospodarowania terenu	- 23
II. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	
A. Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego	- 26